

Otázky a odpovědi #1

1 Zůstaňme ještě na chvíli stát a skloňme své hlavy k modlitbě.

Dobrotivý Otče, Bože, děkujeme ti tohoto dnešního rána z hloubky našich srdcí za to, že Ty jsi schopen a ochoten odpovědět na naše modlitby. A prosíme, abys ráčil přijmout naše díkůvzdání za to, co jsi již pro nás vykonal. Vroucně očekáváme, že nám dnes ráno pomůžeš a když budeme opouštět brány této budovy, necht' bychom odcházeli jiní, než jací jsme sem přišli. Necht' nás Duch svatý dnes ráno formuje, naše charaktery, necht' je zformuje na podobenství poddaných Tvého království neboť prosíme v Ježíšově jménu. Amen.

2 Škoda, že už je tak pozdě, ale musel jsem vyřídit několik povinností, kolem je spousta nemocných, a měl jsem rozhovory s lidmi téměř do poslední chvíle, než jsem tu přišel.

3 A tak se těšíme, že zde můžeme dnes ráno být a všechny vás vidět. A chci poděkovat těm, kteří mi poslali ty lahůdky, ty dárky pro manželku a rovněž tomu bratrovi, který mi poslal tu vzácnou pušku. Pán mu požehnej. Řekl mi, že už stárne a nebude ji už potřebovat, chtěl mi ji tedy darovat; jsem tedy za to vděčný. Dokud budu živ, bratře, dokud budu moci být nějakým způsobem nápomocen, nechám si ji. Nikdy ji nevezmu do ruky, aniž bych na tě nevzpomněl v modlitbě, bratře.

4 Inu, jsme... bylo toho dnes tolik, těch povinností a tak jsem uvažoval, že pokud jsem zde, věnoval bych se otázkám, a poodhalil tak, co je v srdcích v mém sboru — těch jednotlivců. A opravdu jsem to udělal! Mám zde tolik otázek, že by mi to stačilo do počátku Milénia! Neměl jsem vůbec potuchy o tom, že toho může být takové množství. Měl jsem jich zde kolem stovky a dnes ráno přišla další stovka možná i více. Nejsem tedy schopen; tak si alespoň myslím, na to vše správně odpovědět, protože... a jsou to skutečně hodnotné, opravdu dobré otázky.

5 Některé sice nemohou být čteny na veřejnosti, víte, prosil jsem je... pokud nemohu něco vyložit na rovinu, způsobem... jedná se o rodinné záležitosti a... rozumíte. Žádal jsem tedy ty manžely o soukromou schůzku, abych se s nimi mohl bavit o těchto věcech soukromě. Nejedná se sice o nějaké hříšné záležitosti; jsou to rodinné záležitosti, které si vyžadují vyřešení, lidské povahy a rasy, které... a času života, a tak dále, které vynášejí tyto věci na povrch. Tyto věci

se tykají lidské rodiny a vyžadují odpověď. A tak, udělám vše, co bude v mých silách, abych se co nejlépe zhostil svého úkolu.

⁶ Někdy jsou odpovědi na tyto otázky zdlouhavé a nerad bych něco vynechal. Chci se věnovat každé jedné a to dopodrobna. Jsou zde v brašně — vložím ji sem do brašny, odpovím na ni pokud je potřeba, poznamenám nějaký text Písma, a dám zpět. Dělal jsem to včera celý den a značnou část minulou noc, a sotva se rozednělo i dnes ráno. Dnes ráno jsem obdržel dvakrát tolik. A tak si myslím, co dělat, bude-li vůle Páně, zodpovím jich tolik, kolik stihnu za dopoledne, pak se rozejdeme a vrátíme se opět večer, a pokusíme se zodpovědět na tolik, kolik jen budeme schopni, a podle možnosti to ukončíme. A tak se vyhnu tomu, že bych vás měl kárat nějakým dlouhým posezením. Budete mít takto příležitost odejít, odpočinout si, trochu pookrát, na chvílku si zdřímnout a tak dále, a podle možnosti se opět vrátit. A pokud nemůžete, bratr Fred Sothmann to doufám nahrává na magnetofon. Nahráváš to? V pořádku, tak je to. Ano, tam ve vedlejší místnosti to nahrávají, a tato páska může — pokud souhlasíte — můžete ji mít; bude uschována a bude mít název „Otázky a odpovědi“, protože tam jsou některé velice obtížné otázky a věci... mnohé souvisí s naukou církve.

⁷ Tak tedy, chtěl bych, abyste vzali na vědomí, že někdy odpověď na otázku je skutečně obtížná. A je zapotřebí hodně milosti, abych tady mohl stát, vždyť víte jakou lásku mám k lidem. Nejsem schopen ji vyjádřit. Neumím ji vyjádřit dokonce ani vůči svým dětem; neprojevuji dostatečně svoji hlubokou lásku ke své manželce tak, jak bych měl, jelikož jsem temperamentní a držím se vždy jedné přímé linie. Je pouze jeden, kterému jsem schopen vyjádřit svou plnou lásku: tím je všemohoucí Bůh. A Jej miluji přede vším ostatním. Miluji rovněž ty ostatní, ale nerad bych zmařil tuto lásku, kterou cítím k Němu; nechť ona je tou první. A proto, když odpovídám na vaše otázky, dělám to s láskou v srdci k vám; ale jedna věc bude vždy stát přede mnou, totiž Ježíš Kristus, (chápete?), chci to dělat tak, jak by to dělal On.

⁸ Někdy musím odpovědět... může to ranit, zabolet a já nechci takto jednat. Když odpovídám, mám na zřeteli pouze jedno, jak jsem už řekl, Krista před sebou. A musím neustále pamatovat na to, že je to On, před kterým se budu muset za to zodpovídat. A tak moje první láska patří Jemu, moje druhá láska patří vám, Jeho církvi, kterou On vykoupil svou vlastní krví. A On tě miloval více než Sebe, protože se vydal za tebe. On tě nabyt svou krví. Já tedy s tím musím nakládat tak

opatrně, jak jen to je možné. A vy si možná někdy pomyslíte: „To byla ale neomalená poznámka, (on je...) To bylo netaktní, takto na rovinu.“ Když to tak dělám, v mé mysli je přece On, vidíte a snažím se... nechť tedy všichni pochopí, že to tak musí být. Nejedná se vůbec o nějaké úmyslné rány, pouze o jistotu, že to lidé pochopili a doufám, že to všichni přijmou takovýmto způsobem. Tak tedy, tímto způsobem zjišťujeme, co se nachází v našich myslích.

⁹ Když vás pozoruji, jak jste se shromáždili dnes ráno a jak jste natlačení kolem dokola, přichází mi na mysl, že tak početný zástup máme i v sesterském sboru. Oni si zařídili rozhlas nebo nějaké telefonické připojení. To je... tak to přetéká dnes ráno i do tohoto sboru, pokud jsem tomu rozuměl správně. Bratr... nějaký jiný bratr má sbor, do kterého to přetéká, kam se přenáší tato bohoslužba z našeho sboru. To je kvůli tomu, abychom nemuseli šlapat jedni druhým po nohách a tlačit se kolem stěn.

¹⁰ Tedy, dnes večer, bude-li vůle Páně, budeme... začneme trochu dříve. Chci požádat pastora a staršovstvo, aby... večer zahájíme trochu dříve, jelikož někteří prespolní budou mít před sebou dalekou cestu. A tak bych dnes večer, pokud je to možné, rád začal o hodinu dříve a tuto věc dovedl k úspěšné konci. A tak... jakmile poobědváte, kolem šesti hodin, prostě kdykoliv, ihned začneme. Chápete? Řekněme, obvykle začínáme v půl osmé. Dovolte, že tentokrát přijdu na pódium v sedm. Ano? A mezi osmou a půl devátou, tak nějak, bych vás propustil domů, abyste se mohli připravit na zítra do práce, pokud ještě nějaký zítřek bude.

¹¹ Nechť vás tedy Pán provází a bohatě požehná, a já, jakmile bohoslužba skončí, vezmu ty zbývající otázky a pokusím se na ně odpovědět. Udělám si poznámky, jen takové malé... stručnou poznámku a tak dále, abych si to byl schopen prostudovat, a potom (rád se totiž k tomu vracím, a mám to s sebou) prostě si to na kousku papíru poznamenám. A proto, pokud to je v naučném slovníku, nějaké vyjádření nebo slovíčko nebo jméno, musím se na to podívat. Musím to mít před sebou napsané. Přece nemohu s sebou přinést hromadu knih a tak podobně. Musím to mít připravené.

¹² Pokud s odpovědí nebudete spokojeni, nevadí, možná jsem udělal nějakou chybu. Rozumíme si? Snad jsem se zmylil. Ale snažím se to udělat podle svých nejlepších možností. A přál bych si, aby kazatelé, kteří tu mají své členy nebo členy nějakého sboru, kteří budou tyto otázky poslouchat... nechci... pokud by se nějaká úvaha

vztahovala na vaše učení a váš sbor, chci, aby dotyčný sbor jasně pochopil, že to je naše zdejší učení, v tomto stánku. Nechci dělat žádný nátlak na žádnou skupinu lidí. A ve svém srdci chci zůstat křesťanem, totiž, že věřím tomu, co káži. Stojím na svém přesvědčení. Pokud dělám kompromis, pak jsem vůči vám zrádcem Krista a pokrytcem. Musím zůstat věrným tomu, co podle mého přesvědčení považuji za správné. Ovšem každý jiný člověk má stejné právo. Bůh je soudcem nás všech.

13 Dříve než začneme, rád bych se ještě podělil s vámi s jistou myšlenkou pocházející od znamenitého historika Paula Boydse. Mnozí z vás jej znají; on přichází sem do modlitebny. Právě se vrátil z Jeruzaléma, kde se zúčastnil světového veletrhu. Je významným učitelem proroctví a skvělým historikem, jedním z nejlepších. Je to, vlastně byl to menonitský bratr, který obdržel křest Duchem svatým. Stal se mým osobním přítelem. Vždycky sledoval, a dělal si poznámky o všem, co jsem řekl v souvislosti s proroctvím, a pozoroval zda se tato věc uskuteční.

14 Nyní mi tu píše (on se už vrátil do Spojených států), myslím že je to dnes ráno na nástěnce. Napsal zde poznámku, kterou poslal do nějakých novin nebo něčeho takového, o významných proroctvích. A zmiňuje se v tom o pěti věcech, mám za to, o těch, co jsem spatřil před třiatřiceti lety, týkajících se vědeckého úspěchu nebo spíše pokroku. Každý z vás — kdo si to pamatuje — je to tam. Mám to ve svých knihách. Všechno, co mi řekl Pán nebo co mi zjevuje, zapisuji si to, ty důležité věci, které mohu sdělit lidem.

15 A tak jsem dnes ráno uvažoval o tom, že dříve než začneme... to není kázání, prostě jsme sem přišli se posadit a poučit se jeden od druhého, co máme na srdcích. A jelikož jsme prošli těmito církevními věky a tak dále, můžeme si to nyní projít. Považuji za vhodné zastavit se na jedno nebo dvě shromáždění a prověřit si, dozvědět se co je v lidských srdcích, a potom začít z tohoto místa. Vidiš? A pak se k tomu vrátit zpět v sérii shromáždění. Bude-li vůle Páně, toužil jsem po něčem takovém ve zdejší modlitebně už dlouhou dobu, po takové delší sérii shromáždění. Chápete co tím míním? Různé náměty; prostě v tom pokračovat dál, dokud si On pro mne nepřijde nebo já nepůjdu v ústřety Jemu, že ano.

16 Paul Bloyd zde napsal ohledně těch sedmi věcí, které jsem měl v roce 1933 a které se měly stát. A on se tomu důkladně věnoval, technicky, jak jen mohl, protože on je historikem. On sleduje přesně

každé slovo. A on viděl tyto věci, které byly předpověděné před mnoha léty: O tom jak Mussolini... a co se s ním stane, a Hitler, co se s ním stane; jak se pozvedne komunismus a podrobí si jak fašismus i ty další, a jak bude postavena Siegfriedová linie; a jaký výprask tam dostanou Američané (a oni se k tomu přiznali teprve před dvěma lety, a mají německé snímky z toho obležení; a tam dostali pořádný výprask; oni... oni tam přišli téměř o celou armádu); všechny tyto události.

17 Je tam rovněž řečeno: „Stane se, že předtím než nastane konec, automobily budou ve tvaru vajíčka, budou připomínat vajíčka. A viděl jsem americkou rodinu, která jede po dálnici ve vozidle, které... seděli obráceni k sobě. Měli tam stůl a vypadalo to, jako by hráli šachy nebo karty. V tom vozidle neměli vůbec volant. Bylo ovládáno nějakou silou bez volantu.“ Kolik z vás si vzpomíná na toto proroctví, které (pohledme!) tu bylo přineseno?

18 Tedy, na té světové výstavě, už ten automobil předvedli. Zde to je... je to už v prodeji; nějaká velká společnost si jich několik zakoupila. Co se týče toho auta, zde ho máte. Paul Boyd si vzpomněl na toto proroctví, podíval se do své knížky, co jsem o tom řekl, a udělal tam snímek. Zde to tedy máme, přesně ve tvaru vajíčka, se dvěma sedadly po té, a se dvěma po druhé straně, se stolem ke hraní karet, úplně přesně.

19 Slovo Páně je dokonale přesné. To bylo v roce 1933. To tedy je... podívejme, jak je tomu dlouho? Před 32 lety, že ano? Nyní je rok 64. Ano, třicet, jedenatřicet let tomu. Pán mi to řekl před jedenatřiceti lety a zde to máme. Společnost, která si je už objednala a společnosti, které vyrábějí nákladní vozidla, se chystají udělat takový nákladák. Mohou je takto řídit přímo ze své ústředny, nepotřebují k tomu ani řidiče. A tak to máme už ve výrobě, zde to je, s tím automobilem. Je to vzadu na nástěnce. Můžete si rovněž přečíst to proroctví a přesvědčit se, jak přesný je Bůh, jak Jeho Slovo... On řekl: „Nebe a země pomínou, ale slova má nepominou.“

20 Jen se podívejte, před 33 lety. Víte, jak vypadalo auto v roce 1931 a tak dále; ono by teď vypadalo jako muzejní kousek. Tehdy bylo řečeno: „Budou se podobat vejci — budou mít tvar vajíčka.“ Samozřejmě, mezi námi už nezůstal nikdo naživu, který mne slyšel, jak jsem to řekl. To je... po celá léta jste slyšeli, jak jsem o tom mluvil, ale... ano, tam sedí jedna žena. Jakže, paní Wilsonová, neviděl jsem tě tam. Ty si pamatuješ, kdy se to stalo. To bylo tehdy, kdy byla uzdravena, měla tuberkulózu (ta žena, její manžel s dcerou přišli za

mnou, abych se za ni modlil) v takovém stupni že krvácela, a v koutě byla celá hromada povlaků polštářů, a jiných věcí, potřísněných krví. Lékař řekl: „Pro ni už z této nemoci neexistuje východisko, aby přežila,“ dokonce... chtěla mi něco říci předtím než zemře, a když si chtěla odkašlat, krev z ní vytryskla na přikrývku a prostěradlo, kde ležela. A já ji vzal z toho lůžka, přivedl jsem ji ke studené řece, ve které tekla ledová voda, a pokřtil jsem ji ve jménu Ježíše Krista. To bylo asi před 33 lety a ona dnes sedí zde, stále žije, zatímco spousta velkých a zdravých dětí dávno zemřelo. Je to tak. „Úžasná milost, jak sladký tón, jež spasila ubožáka, jakým jsem byl já!“ To je důkazem, jak dokonalé to je, pokud se jedná o to, „Tak praví Pán!“

21 (Nějaká žena ze shromáždění oslovila bratra Branhama.) Ano, to souhlasí sestro. Ano, příteli! Tato žena... řekl jsem, že ženy se v posledních dnech stanou tak nemravné... inu, víte jak se oblékaly před třiceti lety. Bylo tam řečeno, že se stanou tak nemravnými, že na ulicích budou vypadat, jako ve spodním prádle. A řekl jsem: „Pak se stane, že klesnou tak nízkou, že budou na sobě mít jen něco podobajícího se fíkovému listu.“ Toto jsem spatřil a ony to vskutku mají, už to nosí. Nemorálnost žen pokročí tak daleko, že klesnou... níže už nemohou klesnout, horší to už nemůže být. To je konec! Hledte, úplně nahé přece nemohou být. Nikoliv, ony...

22 Kázal jsem lidem, desetitisícům žen, které na sobě neměly ani kousek oděvu (chápete?), mladí muži, mladé ženy a tak dále, ale oni nevěděli, že jsou nazí. Vidíte? Oni o tom nevěděli. A dnes se ženy chovají takovým způsobem...

23 Jednou večer, když jsme byli v horách, bavil jsem se svými přáteli a jistá mladá žena... právě jsem se modlil za její nemluvnátko; ono mělo padoucnici, a bylo uzdraveno. A jedna skromná, chudá rodina, daleko v horském údolí, s kouskem tabákového pole kolem, dvoupokojového domu, ve kterém bydlelo sedm nebo osm dětí... tato žena pracuje (aj, aj!) — bere do ruky sekeru, kácí stromy a tak dále, kope motykou na zahradě, zavařuje ovoce. Díval jsem se na tu ubohou ženu — má na sobě stejné šaty, jako před rokem, dvěma lety, samé cáry, a tak dále... pokoušel jsem se najít nějaké Mediny šaty a zanést ji to v tom dalším týdnu.

24 A zatímco jsme tam stáli, několik bratrů a já, tato žena kojila své nemluvnátko. Jednoduše vytáhla svůj prs z pod šatů a začala je kojit; v tu chvíli to připadalo divné, ale právě tak, mne kojila moje maminka! Je to přesně tak.

²⁵ Takovéto ženy si vážím daleko víc, než nějaké, která si natáhne ten úzký popruh, aby se mohla předvádět. Svým vzhledem nepřipomíná ani lidskou bytost. Ona to dělá záměrně, je to sexuálně přitažlivé, je to bezbožné. Žena nosí vůbec tak hodně různého oblečení, a zkouší ze sebe udělat něco, čím ve skutečnosti není... proč by se vlastně ženy neměly tak chovat, to jsou přece ty nesmysly z Hollywoodu. A jestliže ten duch se zmocní ženy, ona si svou sexuální smyslností snaží na sebe upoutat pozornost jiných mužů. Prsa byla dána ženě k tomu, aby mohla kojit své dítě. To je naprosto správné. Tato žena byla ve svém primitivním stavu naprosto v pořádku, bylo to naprosto přístojné. Pro takovou ženu mám více úcty, než pro tu druhou, neboť ona... takovým způsobem ji vychovala její maminka; takovým způsobem... tito lidé nikdy — oni si toho ani nevšímají. To nemluvnátko je kojeno právě tak, jak to můžete uvidět na obrázku s Madonou.

²⁶ Ale jdete-li někde po venku, máte třeba jen halenku a tak dále, a předvádíte se, celé vyšňorené, to vypadá bezbožně, a působí, že muži... uvědomujete si, že to na vás působí dáblský duch? Ó, ano! Nedělej to, sestro. Nedělej to, to je Hollywoodská kosmetika, dáblská léčka! Děláš-li to, způsobuješ, že muži o tobě nesprávně smýšlejí, když to děláš, proviňuješ se tím, že se dopouštíš cizoložství s tímto mužem, protože se před ním takovýmto způsobem předvádíš. Nemůžeš za svou postavu, ale zůstaň taková, jakou tě Bůh učinil. Chápeš? Nepokoušej se udělat ze sebe něco, co nejsi. Zůstaň lidskou bytostí. Není to hrozné? Možná jsem už odpověděl na něčí otázku.

²⁷ Náš Otče, děkujeme ti dnes za Ježíše Krista a za tu prostotu Slova. Když se dívám na to, jak dokonale se naplňují Tvá slova, utvrzuje se ve mne rozhodnutí setrvat v pravdě a v každém slovu pravdy. A tak prosím Otče, abys nám, těmto vzácným lidem, dnes ráno požehnal. A s vědomím, že tento magnetofonový pásek se dostane na mnohá místa a že lidé uslyší i tyto poznámky, jež právě byly vysloveny... to nebylo záměrné. Ty znáš mé srdce. Tyto věci mi prostě přišly na mysl a já věřím, že sis to Ty přál, aby byly vysloveny. A já je vyřkl a nyní je to hotová věc. A je to v naprostém souladu s mým přesvědčením a s tím, co sis přál, abych zde řekl.

²⁸ A nechť každá žena, která to uslyší, v různých zemích a v celém tomto národě, a dokola světa, ať se zastydí, a nechť by uviděla, oč se vlastně jedná, a ať se oblékne jak se na ženu sluší, a tímto pak už nebude vinná cizoložství. To krásné, jemné stvoření, které jsi dal muži,

jakožto jeho část, kvůli tomu, aby poutala na sebe jeho pozornost, a tak, aby tito dva mohli být jedno, neboť ona byla vzata z muže. Prosím, Bože, nechť si ženy uvědomí, že jejich krása a to čím jsou, je omezeno pouze na jejich manžely. Dej to, Otče.

29 Prosíme, abys nám byl nyní nápomocen, když se budeme snažit objasnit tyto otázky. Ohledně toho jsme nedostateční, ale nechť Pane přijde Tvůj velký Duch, který je naší dostatečností, a nechť udělí odpověď na otázky mnoha srdcí. Děkujeme ti za to, co jsi nám dal: Za církevní věky a za pečetě, a, ó, jak jsi s námi jednal ohledně těch velikých a mocných věcí, které byly, Pane pro nás tak mohutné, protože vidíme, jak blízko je konec.

30 A nyní při pomyslení, že to bylo nebo bude prospěšné pro Tvé království, kdybych prověřil tyto lidi. Mnohokrát pod rozpoznáním, když vidím spoustu různých věcí a nemohu se soustředit na žádnou z nich, tak jsem uvažoval, že je vybidnu k napsání toho, co mají na svých srdcích. A pak bych byl schopen na základě toho kousku papíru, který napíšu, vyjádřit jejich myšlenky, a Ty nám udělíš správnou odpověď. Všichni jsme v očekávání, Pane. Přijď mezi nás Pane, procházej se uprostřed těchto uliček, a jednej s každým jedním z nás podle Svě vůle. Prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen. (Bratr Branham s někým mluví.)

31 Nyní, opakuji znovu, když začínáme; pro ty kazatele nebo lidi z jiných částí země, kteří budou poslouchat tento záznam, jste (pokud pásek je v pořádku) — to jsou otázky, které měli na srdcích lidé kteří patří sem do tohoto stánku, kde není žádná denominace, máme pouze obecenství jeden s druhým. A doufám, že to objasní naše myšlenky a budeme vědět, jak lépe žít, poté, když naše myšlenky budou zodpovězeny. A vím, jen při letmém přečtení, bylo to pro mne požehnáním.

32 Nyní tyto otázky zde leží na hromádce, budu tedy dávat pozor a asi pět minut před dvanáctou vás propustím. A potom asi v půl sedmé se sejdem znovu.

První otázka, kterou mám, je tuším složena z pěti otázek, je napsána strojem na kousku zažloutlého papíru.

OTÁZKA: (236)

Co to znamená? Matouš 24:19: „Běda pak těhotným a těm, které kojí v těch dnech.“

Kupodivu, aniž bych si to uvědomil, právě jsem vyprávěl příběh o této ženě a zde to máme jako první otázku.

³³ Inu, Matouš 24:19. Ježíšovi byly dány tři otázky. V těch otázkách stálo: Kdy nastane čas, že nezůstane kámen na kameni? Jaké bude znamení Tvého příchodu a konce světa? Byly mu položeny tyto tři otázky. A On udělil tuto trojí odpověď, na každou otázku jednotlivě. Kdy se to stane, že nezůstane kámen na kameni? Jaké bude znamení Tvého příchodu? Jaké bude znamení konce světa? A On udělil tuto trojí odpověď. Objasňuje jim dobu, kdy nezůstane kámen na kameni, jaké bude znamení Jeho příchodu a potom konce světa. A neposloucháte-li pozorně jak zní Jeho odpověď, často jste z toho ve zmatku, máte to na jedné hromadě, jste tedy naprosto zmateni.

³⁴ Nerad bych znevážil naše adventistické bratry, kteří to berou doslovně a vztahují to na budoucnost. Zahrnují do toho téma sedmého dne, totiž: „Protož se modlete, aby utíkání vaše nebylo v zimě aneb v den sobotní“ a říkají, že oni budou nadále dodržovat sobotu. Nechci tyto bratry znevažovat, to se na křesťany nesluší, ale rád bych to pořadí narovnal.

³⁵ Jak se může celý křesťanský svět vtěsnat v rámec těchto zdí, kteréžto zdi nemohou být otevřeny ani zavřeny, jak tomu bylo tehdy. Chápete? Jaký rozdíl má utíkání v létě nebo zimě pro lidi, v tropické zóně. Rozumíte? To se vztahovalo pouze na Izrael. Právě v této době nezůstane kámen na kameni... běda pak těhotným a těm, které kojí v těch dnech, protože se jedná o maminku v jiném stavu, vidíte, pro ní není snadné utíkat, stejně tak pro matky kojící svá nemluvnátka, která musí nosit, protože musely utíkat z Jeruzaléma, ven z města do Judských hor.

³⁶ Inu, touto jedinou otázkou bychom se mohli zabývat celý den, než bychom ji objasnili. Ale rád bych se zmínil jenom o tom nejdůležitějším (resp. - dotknul se jen těch zlatých hřebů), abych to dostal do těchto lidí a pak se mohl věnovat další otázce.

³⁷ Tak tedy, Ježíš jim řekl, že budou... „Když pak uzříte obležený od vojska Jeruzalém, tehdy ti, kdož jsou na polích, nevracejte se zpět do města vzít si kabát nebo něco jiného z domu, nevracejte se vůbec do města, ale utíkejte do Judska, neboť budou dnové soužení, jakých nebylo od počátku světa.“ A všechno to se naplnilo ve dnech římského generála Tita, který obléhal Jeruzalém, spálil město, a zůstalo pouze — zabíjel lidi způsobem, že krev tekla branami ven a tekla po ulicích. On obléhal to město. Nevím přesně kolik let to trvalo od doby, kdy vzal

svou armádu, přišel a utábořil se vůkol města. Lidé, ženy dokonce vařily své děti a jedly je, pojídali rovněž kůru ze stromu a trávu ze země. To se stalo z důvodu, že zavrhl Slovo. To bylo kvůli tomu. A potom...

³⁸ Ale ti, kteří přijali Slovo, jak napsal veliký historik Josefus... On je nazval kanibaly, on říká, že jedli tělo muže, který se nazýval Ježíš z Nazaretu, kterého ukřižoval Pilát a tito lidé přišli v noci, a ukradli jeho tělo, a posekali na kusy, a jedli je. (Oni přijímali večeři Páně, vidíte. Tamti tomu jednoduše nerozuměli.) Byla to prostě pomluva, která kolovala mezi lidmi, stejně tak, jak koluje i dnes o nás, a jiných křesťanech. Rozumíte? Oni tak mluví, ale...

³⁹ Inu, tito lidé, kteří byli... důvod, „Protož modlete se, aby utíkání vaše nebylo v zimě,“ Judsko leží pod pokrývkou sněhu. Vidíte, Vánoce? Jak se mohl Ježíš narodit v této době, kdy na pahorcích ležela sněhová pokrývka? „Protož modlete se, aby utíkání vaše nebylo v zimě aneb v den sobotní,“ vidíte, protože v den sobotní byly brány zavřené a tím by se sami dostali do pasti. Kdyby tam Titus přišel v pátek odpoledne, oni by se v sobotu ocitli v obležení, protože brány byly zavřené. V sobotu byly brány zavřené a neotevíraly se. V sobotní den nebylo dovoleno vcházet, ani vycházet ven z města.

⁴⁰ A tak vidíte, co se vlastně stalo? On řekl: „Běda pak těhotným a těm, které kojí v těch dnech,“ vidíte, neboť úprk, útěk... a z dějin se můžeme dozvědět, že všichni, kteří věřili v Ježíše a věřili tomuto slovu, dávali pozor na to, kdy se to stane. A zachránili se, opustili Jeruzalém, utekli do Judska, zachránili své životy a nikdo z nich... Jelikož byli varováni svým pastýřem a dávali pozor na příchod této hodiny. A když se dozvěděli o Titově tažení, rychle se sbalili a utekli, zachránili svůj život tím, že opustili toto město.

A teď následuje další otázka.

OTÁZKA: (237)

Matouš 24:24: „Nebo povstanou falešní proroci - falešní Kristové a falešní proroci, a činiti budou divy veliké a zázraky, tak že by svedli, (by možné bylo), také i vyvolené.“ Jak je budeme moci poznat?

⁴¹ „Povstanou...“ tímto se přesouváme do dalšího věku... „povstanou falešní Kristové a falešní proroci.“ Falešný Kristus je falešný pomazaný, neboť Kristus znamená pomazaný. Kolik z vás ví, že slovo Kristus znamená „ten pomazaný?“ Budou falešně pomazaní

a budou se nazývat proroky. Ale jak je budeme moci poznat? Skrze Slovo, jen tak je můžeme poznat, zda jsou to ti praví; Slovem. Jak je tedy poznáme? Stane se to Slovem. Pokud oni... jestliže říkají, že mají Slovo a popírají Slovo, pak to nestojí za řeč, nezáleží na tom, co budou dělat. Mohou uzdravovat nemocné, mohou otevírat oči slepým. Pokud ale popírají Slovo, držte se od toho zdaleka. Nevěnujte tomu pozornost, nehleďte na okolnosti, zůstaňte při Slovu (chápete?), protože mnohokrát jsem viděl stoupence voodoo, a všechny možné věci, pod záminkou uzdravení.

42 Sedí zde sestra Sidney Jacksonová, sestra Jacksonová z Jižní Afriky. Ona by se mohla sem postavit a objasnit tuto záležitost a říci vám některé skutečné události, které se tam staly. Proč ne, vždyť lidé přistupují k modlám a jsou uzdraveni. A proč?

43 Právě tak jak mi onehdy vynadal Dr. Hegre za to, že jsem řekl, že satan nemůže uzdravit. A řekl: „Muž, který stává před takovými davy lidí jako ty, jak může mít tak mizernou teologii a tvrdit, že ďábel nemůže uzdravit.“ Řekl: „V sousedství máme jistou ženu, která nosí na sobě jakousi zástěru a když přicházejí lidé, musí do této zástěry házet peníze, a ona je potírá, a pak si vyškubne vlas z hlavy, a vezme krev z jejich žil, nanese na ten vlas, a hodí za sebe; pak má nutkání dívat se dozadu, jelikož nemoc se na lidi vrací.“ „A“, řekl, „třicet procent z nich se uzdraví. Jak potom můžeš říci, že ďábel nemůže uzdravit?“

44 Pomyslel jsem si: „Ó, aj!“ Napsal jsem mu dopis a řekl: „Vážený pane.“ Řekl jsem: „Je to pro mne přímo zarážející, že děkan luteránské koleje může svou teologii zakládat na prožití, místo na Slově Božím.“ Chápete? „Slovo Boží praví, že satan nemůže vymítat satana.“ A tím to hasne, řekl to Ježíš. Jestliže satan... říkáš: „Snad jsi zvědav, jak tito lidé mohou takto dostoupit uzdravení, skrze ty čarodějnice, je to kvůli tomu, že jsou přesvědčeni o tom, že se skrze tuto čarodějnici přibližují k Bohu. A uzdravení spočívá ve víře, nikoliv v tom, jak jsi spravedlivý nebo dobrý, jak plníš přikázání, ať je to cokoliv, ono spočívá výhradně ve víře. ‘Všechny věci jsou možné věřícímu.’ Vidíš? To nespočívá ve tvé dobrotě. Byl jsem svědkem toho, jak prostitutky přicházely na pódium a byly okamžitě uzdraveny, zatímco svaté ženy procházely pódium a propásly to. Jistě, to spočívá ve víře — pokud můžeš věřit — nikoliv na spravedlnosti.“

45 Pohledte do Francie, kam lidé přicházejí do kapličky té ženy, přijíždějí tam na vozíčkách a odcházejí po vlastních nohách, na žádném jiném základě než pověřivosti — pokud vůbec, snad spiritismu —

kultu zemřelých. Chápete? A přesto jsou uzdraveni, protože si myslí, že přistupují k Bohu. A nerad bych snižoval katolíky, snižuji pouze katolický systém, stejně tak ten protestantský (vidíte?), všechny tyto věci.

⁴⁶ Nyní pro vás, kazatelé, vím, že budu tnout do živého, ale odpovídám na otázky a chci, abyste to pochopili, chci vám ze srdce říci pravdu; jako Kristus, jenž je přede mnou, podle své nejlepší známosti, vidíte. To všechno jsou systémy a tyto systémy zranily lidi jako... lidé jdou a připojí se k metodistům, presbyteriánům, letničním, katolíkům a myslí si, že přistupují k Bohu, zatímco procházejí pouze nějakým systémem. Někdy to Bůh pocítí a odstraní jejich nemoci z jejich středu, pomocí těchto model. Dobrá, uprostřed Hotentotů v Africe bývají uzdraveni díky modlám a tak dále, ale s přesvědčením, že se přibližují k Bohu.

⁴⁷ Myslíte si, že katolická jeptiška jde a vstoupí do kláštera s úmyslem, že se chce stát špatnou ženou? Ona jde a vstupuje do kláštera, jelikož chce být dobrou ženou. Člověk se přece nepřipojuje ke Katolické církvi s úmyslem, aby byl špatný; dělá to kvůli tomu, že chce být dobrým člověkem. Vy také... řeknete: „Dobrá, ale o co se vlastně jedná?“ Stejně tak se to týče Inda v Indii nebo Hinduisty, který přijme hinduismus, on nechce být špatným člověkem.

⁴⁸ Když jsem přišel do Jainistického chrámu, kde jsem měl rozhovor s tím knězem — seděl jako papež na bobku na velikém polštáři s nohama pod sebou, držel se za palce u nohou — z očí mu šel takový pohled, že mohl na kousku železa napsat pojednání na téma 23. Žalmu z Bible, a to pouhým okem. Ten nápis byl menší — možná velikosti jednoho centimetru. Napsat takovou věc, to přece přesahuje lidské možnosti; byl to muž ve své čtyřicítce nebo o něco více. Chápete?

⁴⁹ Jistě, vy se pohybujete jen zde, slyšíte jen o metodistech, baptistech, presbyteriánech, ale stačí přijít jednou na misijní pole. Pak se vám otevrou oči.

⁵⁰ Inu, myslíte si, že všechny tyto sestry, co tam sedí, ony dokonce ani neuvaří, nebudou raději jíst, všechno co mají si musí vyžebat. Oni si zhotoví smeták, aby smetli mravence nebo jiné živočichy z ulice, protože věří v reinkarnaci; mohli by náhodou šlápnout na svého příbuzného. Nešlápnou na mravence, nezabijí mouchu, nebo něco jiného, nebudou dokonce ani sterilovat nůž před operací prstu. Nechtějí raději dotýcný umře, protože by mohli usmrtit nějaký zárodek a to

může být zrovna jejich příbuzný, jenž se právě vrací. Chápete? Musí se stále víc a víc polepšovat; nakonec se z toho vyklube lidská bytost, pak lepší lidská bytost a tak dále, dokud se nestanou bohem. Jen dál a dál a dál, kolem a kolem, polepšovat se víc a víc.

⁵¹ Nedělají to se zlými úmysly, aby byli špatnými lidmi. Dělají to v upřímnosti, ale hleďte: „Cesta zdá se přímá člověku.“ Existuje pouze jedna jediná věc, shromáždění (v souvislosti s touto otázkou), kterou vám mohu dnes ráno říci, jakožto třídě, je to Slovo, Slovo Boží. Pak věřte, že Ježíš Kristus je to Slovo a to Slovo tělem učiněno jest mezi námi a splnilo přesně ty předpoklady, které byly o něm vyřčené na tento věk. Je to tak.

Jen takto je poznáte, ne podle jejich církve, nikoliv podle jejich vyznání nebo znamení, nikoliv podle denominace nebo uzdravení, podle ničeho jiného, než kromě Slova.

OTÁZKA: (238)

Matouš 24:26 se zmiňuje o „skrýších“ a „na poušti.“ Co to znamená?

⁵² To znamená, že zde bude antikrist, anti-pomazání, a tak dále. A co znamená anti? Anti znamená „proti“. To budou ti samí tvorové stojící proti Slovu. A budou se nacházet na poušti a ve skrýších a zde se říká: „Nevycházejte za nimi, nechodte nikam.“ Vidíte?

Nyní čtvrtá otázka:

OTÁZKA: (239)

Matouš 24:28: [dotyčná osoba pokračuje dále; Nepodepsala se; ano, podepsala; omlouvám se; nebudu ji jmenovat, jelikož to není zapotřebí; chápete?] **Matouš 24:28: „Kdekoliv bude totiž tělo, tam se shromáždí i orli.“ Co tedy je to tělo, a kdo jsou ti orli?**

⁵³ Nuže, to je hezká otázka, to se mi líbí! Co je tím tělem? Tělo je pokrm těch orlů. Inu, proroci v Bibli byli považováni za orly. Prorok, to je orel. Sám Bůh se nazývá orlem, a my jsme tedy „orli“, my věřící. Vidíte to? A co je to tělo, kterým se oni krmí? To je Slovo. Kde je to Slovo, tam se ukáže pravá povaha toho ptáka. Chápete? Orel si dopřeje čerstvé maso, musí mít čerstvé maso. On není žádné káně, on je orlem. Nemůžeš mu nabídnout nějaké denominační odpadky, on musí dostat orlí pokrm, to je nejčerstvější maso, nikoliv to, jež bylo připraveno Mojžíšem nebo někým jiným, nikoliv to, co připravili Sankey, Finney,

Knox, Calvin, ale to maso právě pro tuto chvíli, které bylo poraženo pro tento den. A ono je částí Krista, který kvůli tomu zemřel, aby jeho Slovo mohlo být potvrzeno. To je jejich krmě. Pochopili jste to? Vidíte, vidíte?

⁵⁴ To není skutek Noema, ani skutek Mojžíšův, oni jsou příkladem; vidíme a čteme o tom, co oni vykonali, ale zde se jedná o to, co On zaslíbil pro dnešek. On byl Slovem i tam v minulosti. To bylo tělo pro onen den. Dny Wesleje byly tělem pro jejich den; Lutherova doba byla tělem pro jejich den; ale oni se už k tomu nevracejí. To je už zkažené. A zbytky se prostě spalovaly, dokonce zbytky z večeře Páně, nemohli ponechat pro další generaci. Bible říká, že když přijímáte večeři Páně, to, co zůstane, nemůžete nechat do dalšího rána, spalte to. Copak se k tomu můžeme vracet? Nikoliv! Pro dnešek máme čerstvý pokrm, to je Slovo, jež bylo zaslíbeno za tímto účelem, aby se projevilo v této hodině. To jsou tedy ti orli — to je to tělo. Mohli bychom u toho setrvat dlouhou dobu, ale jsem si jist, že rozumíte, co jsem tím mínil.

V pořádku, pátá otázka:

OTÁZKA: (240)

Bude nevěsta při vytržení shromážděna na jednom místě, a zda to bude na západě?

⁵⁵ Nikoliv, to tam nemusí být. Ano, nevěsta bude shromážděna spolu na jednom místě. To je pravda, ale nikoliv do vzkříšení, chápete? „Potom my, kdo zůstaneme živí do příchodu Páně...“ Efezským... 2. Tessalonicenském 5. kapitola (1. Tes. 4 - překl.), tuším že je to tam. „Potom my, kdo zůstaneme živí do příchodu Páně, nepředejdeme nebo nezadržíme ty, kteří zesnuli, (po celém světě). Nebo sám ten Pán se zvukem ponoukajícím, s hlasem archanděla a s troubou Boží sestoupí z nebe, a mrtví v Kristu vstanou jako první, neboť trouba zatroubí z nebe, a mrtví v Kristu vstanou jako první, a my zachvácení budeme do oblaků, vstříc Pánu v povětří.“ A proto celá nevěsta bude spolu, když půjde v ústřety Pánu. Chápete? Oni budou spolu, ale to ještě neznamená, že budou takto sedět na jednom místě, neboť nevěsta spí v prachu země na celém světě, od arktické zóny až po tropické oblasti a od východu na západ a ze severu na jih.

⁵⁶ Ježíš řekl: „Když Syn člověka bude zjeven,“ on řekl: „Bude to jako blesk, který vychází od východu slunce a ukazuje se až na západ.“ Všeobecně, a nastane vzkříšení, vytržení, a ona odletí. Ale předtím, než se s Ním půjde setkat vzhůru...

⁵⁷ Pozorujte moudrost Páně. Řekněme, například, když o tom mluvíme... říkám to, maje na mysli milost a víru v Slovo, totiž když to vyjadřuji slovem „my“. Stavím sám sebe na stejnou úroveň se všemi vámi a rovněž s Kristovým tělem na celém světě. Tak tomu věřím. Když tedy řeknu „my“, míním to vážně a s milostí tomu věřím. Skrze víru věřím v Jeho milost, že my budeme nalezeni v počtu těch lidí, kteří budou vytrženi vzhůru.

⁵⁸ Tedy první událostí po vzkříšení bude, že ti, kteří jsou naživu prostě budou... nejdříve nastane (uveďeno do chodu - překl.) vzkříšení těch, kteří zesnuli. Pak nastane čas buzení, (budíček) a ti, jež zesnuli a jsou nyní v prachu, nikoliv však ti, jež zesnuli v hříchu, tito budou spát dál. Tito se neprobudí po dobu dalšího tisíce let. Ale ti, kteří spali v prachu, se probudí nejdříve a jejich porušitelná těla obléknou neporušitelnost v době milosti k vytržení od Pána. A potom se všichni setkáme. A když se oni začnou shromažďovat, pak my, kteří žijeme a zde zůstaneme, proměnění budeme. Tato smrtelná těla nespátří smrt, ale náhle se nad námi něco prožene a budete proměnění. Nastane s vámi obrat, jako s Abrahamem, ze starého muže na mladého, ze staré ženy na mladou. Co způsobí ta náhlá změna? Za malou chvíli budete cestovat jako myšlenka a budete moci uvidět ty, kteří už byli vzkříšení. Ó, co to za hodina! Potom se sejdem s nimi a pak budeme vytrženi spolu s nimi v ústřety Pánu v povětří.

⁵⁹ Není tedy nutné, jestliže tvůj strýček byl pohřben na jihu v Kentucky, aby byl přenesen do Indiany nebo byl-li pohřben v Indianě, aby byl přenesen na jih Kentucky. Nezáleží na tom, kde je... jestliže zemřeli v moři, povstanou z moře. Kteří byli znetvořeni v aréně, pozření lvy, jiní zase byli upáleni v ohnivě peci a nezůstala z nich ani kost, nýbrž jen prach, oni všichni povstanou! Ať to bylo v Římě, v římské aréně, ať to bylo v tropických pralesích na jihu nebo zamrzlých krajinách severu, oni povstanou z mrtvých a budou proměnění a vzati vzhůru, a ti živí budou v jedné chvíli, v okamžiku vytrženi spolu s nimi.

⁶⁰ Podívejte na ty misionáře, kteří zemřeli na misijních polích v Africe. Pohledte na ty, kteří zemřeli v zmrzlých krajinách severu. Pohledte na ty, kteří zemřeli kolem dokola světa v arénách, v Kongu a kolem celého světa. Oni umírali všude, v Číně, v Japonsku, kolem světa. A příchod Páně bude univerzální, to vytržení.

⁶¹ Pozorujte tuto změnu. „Dva na jednom loži, jeden bude vzat a druhý opuštěn,“ v jedné chvíli, „dvě budou spolu mlít, jedna bude

vzata a druhá zanechána.“ Jedni budou na polokouli země, kde je noc a druzí tam, kde je den. To bude univerzální vytržení. Ano, církev bude shromážděna dohromady, ale poté, až po zmrtvýchvstání, až bude vytržení uvedeno do chodu.

⁶² Pokud to tak nevidíte, v pořádku, to co mluvím nejsou nějaké žvásty, přece se to nahrává. Chápete? Mohou zde být jiní kazatelé, kteří s tím nesouhlasí. To je naprosto v pořádku.

OTÁZKA: (241)

Drahý bratře Branhame, moje otázka se týká křtu. Kdy je vlastně někdo spasen? Slyšel jsem, že když člověk uvěří. Někteří říkají, že člověk je spasen, když obdrží křest Duchem svatým, i když ještě nebyl pokřtěn vodou, jako v případě Kornélia ve Skutcích 10:47. Někteří říkají, že Pavel byl spasen na cestě do Damašku, ale ve Skutcích 22:16 se říká, že ještě tři dny později byl ve svých hříších. Může být někdo pokřtěn Duchem svatým jako třeba Kornélius a stále zůstat ve svých hříších, jelikož ještě nebyl pokřtěn vodou, nebo člověk nemá otevřen průchod do nebe, dokud nebyl pokřtěn vodou, ačkoliv by měl Ducha Svatého?

⁶³ Tak, můj milý příteli... inu, ten bratr se podepsal; neznám jej, ale podepsal se svým jménem. Nebudu ho zveřejňovat, jelikož to není nutné; mohli by k němu přicházet jiní lidé a říkat: „Dobrá, ale já s tebou nesouhlasím v tom a v tom.“ Chápete? A proto nebudu zveřejňovat žádná jména. Většina lidí se zde podepsala, ale to je pro mne. Já je vkládám *sem* zpět, abych je mohl uschovat. Je to prostě rukopis modrým inkoustem nebo napsaný na stroji a tak dále.

⁶⁴ Tedy, první otázka zněla: „Kdy jsi vlastně spasen?“ A ta následující: „Mohou být prominuty hříchy, aniž by dotyčný byl pokřtěn vodou, neboť Kornélius přijal Ducha svatého, on a jeho dům, a ještě nebyli pokřtěni vodou.“ A Pavel po svém prožití na cestě do Damašku rovněž, stále na něm lpěly hříchy, dokud nebyl pokřtěn, neboť se zde říká (přečetl jsem si všechna tato místa, abych si byl tím jist) ... a tak... On řekl: „Vstaň a jdi, dej se pokřtít vzývaje jméno Páně — dej se pokřtít, maje odpuštěny (prominuty) hříchy, jdi tedy a vzývej Pánovo jméno.“

⁶⁵ Dále: „Je křest Duchem svatým... člověk může Ním být pokřtěn,

a hřích bude nadále lpět, dokud nebude pokřtěn vodou?”

⁶⁶ „Je takové osobě zajištěn průchod do nebe, když je pokřtěna, i když má Ducha svatého; musí ještě být pokřtěna vodou, aby měla zajištěný průchod do nebe?“ Inu, věřím... inu, neznám toho bratra, to je velice dobrá a inteligentní otázka. Mělo by se ji věnovat dost času, jelikož víme, že se zde jedná o závažnou věc.

⁶⁷ Tedy, jsem poněkud přesvědčen, že tento bratr chce říci, nebo chce mě přimět, abych řekl, (nebo snad tomu věří sám, nevím) něco, o čem jsem přesvědčen, že je tak trochu v rozporu s ryzí, pravdivou vírou v Slovo. To zní tak, jako by ten bratr měl v úmyslu říci... inu, to je v pořádku, bratře, možná zde sedíš, to je hezké. Myslím si, že to je dobrá... jsem rád, že ses na to zeptal. Inu, vidíte? Ale já nevěřím ve vodní křest za účelem obrození, chápete, neboť věříte-li takto, opomínáte krev. Vodou jste křtěni, abyste ukázali, že vaše obrození se už stalo. To je vnější symbol obrození. To všechno je hluboce zakotveno v předurčení. Vidíte? Ale my nevíme, kdo je a kdo není. A proto kážeme Evangelium. Prostě vírou kážeme.

⁶⁸ Ale nyní co se týče obrození, zde nesouhlasím s bratry, jednotáři. Ti z vás, bratří, jednotáři, kteří uslyšíte tuto pásku s otázkami, když se ona dostane do vaší kanceláře nebo mezi vaše lidi, jednotáře, nepochopíte mne špatně jenom kvůli tomu, že spolu nesouhlasíme.

⁶⁹ Nesouhlasím se svou manželkou. Jistě. Říkám ji, že ji mám rád a ona mi říká, že o tom pochybuje. Pak samozřejmě vzájemně spolu nesouhlasíme, ale říkám vám, vycházíme spolu dobře.

⁷⁰ Všimněte si, možná ji to nedávám dosti výrazně najevo, že ji miluji, když nejsem doma, káži, pak se vracím domů a беру do ruky rybářský prut, vidíte? Ale dole, ve svém srdci ji miluji. Celý problém je v tom, že jsem od ní neustále vzdálen.

⁷¹ Tedy, všimněte si... pokud spolu nesouhlasíme, pak je to v pořádku. Ale pohledte, voda nepromývá hříchy, je to pouze odpověď k dobrému svědomí.

⁷² Věřím, že důvod, proč tam byl Pavel pokřtěn, leží v tom, že je to oficiální, to je hlavní předpoklad v Bibli, že jsme pokřtěni. Ihned se k tomu vrátím: Když lotr visel na kříži... zemřel a nebyl vůbec pokřtěn a přece měl zaslíbení, že Ježíš se s ním setká v ráji, nikoliv tedy v krajinách zatracených lidí, jelikož to pro něj byla první příležitost, která se mu naskytla.

73 Věřím, že stejně tak to bylo v případě těch srdcí v Kornéliově domě, když oni přijali s radostí Slovo Boží. A Duch svatý je tím obživeným Slovem, které jim bylo obživeno. A kvůli tomu Duch svatý začal mluvit jinými jazyky a prorokovat. To byla vnímavá lidská srdce, do kterých padlo Slovo, když spatřila to nadpřirozeno.

74 Právě toto je pro mne hádankou v této hodině, ve které žijeme. Poté, když tato skupinka Římanů a Řeků, kterými vskutku byli, spatřila, jak přesně se naplnilo toto vidění, Duch svatý zalarmoval tato srdce, že ačkoliv Petr ještě promlouval tato slova, Duch svatý na ně sestoupil. Chápete?

75 Stejně jako... podívejte, Kornélius řekl: „Jděte, zavolejte...“ on byl setníkem a to se odvozuje od „century“, tedy sto. On byl nad stovkou mužů. Byl římským setníkem. A on v modlitbě spatřil vidění, přišel k němu anděl. Byl to šlechtitný muž. On mu řekl: „Jdi do Joppe. Bydlí tam Šimon koželuh, a je tam na návštěvě nějaký Šimon Petr. On je... tam jej naleznete a když on sem přijde, řekne vám tato slova.“

76 On si byl vědom jak skutečné bylo toto vidění. „Přece jsem nespál, díval jsem se přímo na anděla.“ A proto vyslal některé ze svých nejoddanějších vojáků.

77 A zatím co byli na cestě, Bůh si připravoval svého apoštola na druhém konci linky. On řekl: „Vstaň.“ Řekl... patrně se nacházel na střeše domu a čekal na paní Šimonovou, která chystala něco k večeři. A zatím, co tam byl... dostal hlad, ten apoštol se možná procházel někde pouští. A tak před večeří si šel na chvíli lehnout na střechu, což bylo běžným zvykem. Oni to dělají dodnes, leží na střeše a potom sestupují po žebříku nebo po schodech a tak dále, ze střechy — prostě si tam hoví ve večerní době.

78 Ale apoštol si zdřímnul a zatímco spal, upadl ve spánku do vytržení; a pak spatřil prostěradlo sestupující seshora plné všeho druhu nečistých věcí, a uslyšel hlas který řekl: „Vstaň, zabíjej a jez.“

On řekl: „Nikoliv, neboť jsem ještě nikdy nevložil do úst nic nečistého.“

79 Hledte, to bylo vidění. Teď pozorujte! To muselo být vyloženo. To vypadalo tak, jako kdyby Petr měl jít na lov a ulovit nějaké živočichy, které nikdy předtím nejedl, a měl je sníst. On řekl: „Nikoliv tak, Pane, ještě nikdy nic nečistého neprošlo mými ústy.“

80 On řekl: „Nepovažuj za nečisté, co jsem Já očistil.“ Řekl:

„Vstaň, tam před branou na tebe čekají muži. Jdi a o ničem nepochybuj.“ A v tuto chvíli oni klepali na dveře.

⁸¹ Tak tedy, chápete? A potom, když se tam shledal s těmito muži, těmito věrnými vojáky, přesně podle toho vidění... a oni se potom vracejí s tím mužem, o kterém Bůh řekl ve vidění — s neznámou osobou, obyčejným, jednoduchým rybářem. Ale pro tuto skupinku lidí bylo nalezení tohoto prostého rybáře významnou událostí. A zde on vchází do toho domu, kde bylo spatřeno toto vidění. Kornélius přilákal všechny tyto lidi a řekl: „Aj, to je přesně tak, jak jsem to viděl.“ A pak se Petr postavil a začal promlouvat o tom, jak oni přijali Ducha svatého, a zatím co ještě mluvil...! Oni byli svědky, jak přesně všechno odpovídalo tomu vidění. Skupina lidí, kteří byli pohany, ona spatřila naplnění se toho vidění a pak uslyšela slovo pravdy, jak lze obdržet život, a Duch svatý na ně sestoupil ještě než byli pokřtěni.

⁸² Co by se potom mělo stát v tomto stánku dnes ráno? Nemocní a soužení, slepí, hluchí a němí, hříšníci, zkrátka všichni... jen zvažte, z těch deseti tisíců věcí neselhala ani jediná jota! Proč? To by mělo zapálit ohněm naše srdce!

⁸³ Inu, tedy, zatímco on ještě mluvil tato slova, sestoupil Duch svatý. Pak Petr řekl: „Může snad někdo odepřít vodu těmto, kteří přijali Ducha svatého jako my, aby nebyli pokřtěni? Věřím, že jejich hříchy byly smyty, protože Duch svatý by nesestoupil; On by nepřišel, pokud by se nejednalo o předurčenou nádobu.“ On věděl, že tito přijdou. On věděl...

⁸⁴ Věřím, že důvodem, proč Pavel byl pokřtěn znovu, je to že pronásledoval křesťany. Jistě. A On — Bůh věděl, protože řekl: „Vyvolil jsem si jej.“ On to řekl Ananiášovi, proroku. Když jej tam spatřil v tom pokojíčku se zatemnělou tváří a zaslepenýma očima, jak se usilovně modlí, celý zaprášený, a slepý následkem ohnivého sloupu, který se mu zjevil když byl na cestě. A On řekl: „Vyvolil jsem si jej jako nádobu pro pohany.“ Bůh věděl, že Ananiáš jej bude moci za tři dny pokřtít ve jménu Ježíše Krista v řece v Damašku. A já věřím, že jeho hříchy už byly prominuty, ale on to musel udělat kvůli tomu, aby to ukázal světu. A věřím, že to je důvodem, proč my musíme být pokřtěni ve jménu Ježíše Krista. A věřím, že předurčené semeno to uvidí a pouze ono.

⁸⁵ Nyní, bratři, trojiční víry, neházím to na vás, moji drazí bratři, pouze dávám odpověď na otázku. Předkládám zde pouze svou pravdivou myšlenku o tom. Jednou se tato páska může ocitnout v Africe. Věřím, že žijeme ve stínu Jeho příchodu. Všichni tomu věříme.

Mám své vzácné bratry, DuPlessise a Schoemana a další, Yagerse a ty ostatní vzácné bratry z Jižní Afriky. Ale vždycky se najde někdo, kdo vyniká více než ti ostatní v lidském životě. A ze všech těchto drahých bratrů, jež miluji stejně jako ty ostatní, bratr Jackson a jeho manželka vždycky v mém životě zaujímali zvláštní místo. Ano, tam je Justice DuPlessis, můj důvěrný přítel, a ó, tak mnoho jiných skvělých bratrů a sester nemluvicích afrikánštinou.

⁸⁶ Inu, proč mi jsou bratr Jackson se svou manželkou tak blízcí? Kvůli tomu, že on byl lovcem? Nikoliv! Mými přáteli tam bylo tolik vynikajících lovců. Ale proč se dostal do popředí on? Proč? Kéž byste jen věděli, jaké je v tom skryté tajemství. A já neprozrazuji lidem všechna tajemství, která znám. Tedy dobrá, ale proč to bylo v téže hodině, když Ježíš řekl: „Kontaktuj se se Sydney Jacksonem v Jižní Africe“ a stejně tak Pán promluvil k Sydney Jacksonovi, aby sem přišel? V neděli uplyne právě týden, jak byl se svou manželkou pokřtěn ve jménu Ježíše Krista, právě zde, v tomto čase stínu. Vidíte, předurčený pro tuto věc. Vidíte?

⁸⁷ Tedy, věřím, že jste spaseni přijetím Ježíše Krista. A vodní křest je vnějším vyjádřením toho, co proběhlo uvnitř, neboť voda neobsahuje duchovní sílu; je pouhým symbolem. A věřím, že jste spaseni, když jste...

⁸⁸ Je zde mnoho lidí (dovolte mi, abych to pro bratra uvedl na pravou míru) ... mnoho lidí tvrdí, že jsou spaseni. Mnoho je pokřtěno v Ježíšově jménu, mnozí mluví v jazycích a mají různá znamení Ducha svatého, a přesto nejsou spaseni. Tak je to. „Mnozí přijdou ke mně v onen den, a řeknou: ‚Pane, Pane, zdaliž jsme ve jménu Tvém neprorokovali?‘ — Kazatelé — ‚Zdaliž jsme ve jménu Tvém dáblů nevymítali, a ve Tvém jménu divů mnohých nečinili?‘“ On jim řekne: „Odejděte ode mne, činitelé nepravosti. Nikdy jsem vás neznal.“ Rozumíte? Konali všechny tyto věci a to byly přece Boží věci; to bylo na jejich rukách. Ale když uvidím, že...

⁸⁹ Říkáte: „Tedy dobrá, proč neustále připomínáš lidem, aby se dali znovu pokřtít?“ Je to kvůli tomu, že si беру vzor z toho, jak to bylo na počátku. Nesmíme ztratit ten plán.

⁹⁰ A nyní se pozastavíme u apoštola Pavla, jak on našel některé učedníky, vzácné lidi. Věřím, že oni byli spaseni, ač doposud nebyli pokřtěni ve jménu Ježíše Krista, ačkoliv pokřtěni byli; Skutky 19. Pavel procházel horní krajinou kolem Efezu a našel některé učedníky. A řekl jim: „Přijali-li jste Ducha svatého, uvěřivše?“

Oni mu odpověděli: „Ba aniž jsme slýchali, jestli Duch svatý.“

On řekl: „Načež tedy pokřtěni jste?“

O ni řekli: „Byli jsme pokřtěni, pokřtil nás Jan, tentýž, který pokřtil Ježíše.“ To by tedy měl být postačující křest.

⁹¹ Pozorujme tedy toho přísného apoštola. On řekl: „Ale Jan zajisté křtil křtem pokání,“ nikoliv tedy na odpuštění hříchů, jelikož oběť ještě nebyla zabita, a on křtil... když oni toto uslyšeli byli znovu pokřtěni ve jménu Ježíše Krista a sestoupil na ně Duch svatý.

⁹² Tak tedy, co to způsobilo? Znamená to, že tito lidé, jež byli předurčeni k životu, jakmile spatřili biblickou pravdu, osvojili si tuto pravdu a přijali odměnu věřících: sestoupil na ně Duch svatý a začali mluvit v jazycích, a prorokovat, a velebit Boha. Pochopili jste to teď? Vidíte? Oni to udělali poté, kdy už okusili veliké radosti, jásání a oslavování Boha.

⁹³ Tam v Bibli měli onehdy baptistického kazatele. On byl rovněž pokřtěn. Ale on byl, on byl — on dokazoval Bibli, že Ježíš byl vpravdě Kristem. A lidé měli velikou radost a byli kvůli tomu naplněni radostí. A přesto ještě neměli Ducha svatého! Museli být znovu pokřtěni. A Pavel ke Galatským řekl: „Ale kdyby anděl z nebe kázal vám mimo to, což jsme vám kázali, prokletý buď.“ Nezáleží na tom, co to je.

⁹⁴ Proto, když si tohle uvědomujeme... snad vy o tom nevíte, mí bratři, ale u vědomí toho jsme pak nuceni a zavázáni před Bohem splnit plán toho prvního základu, neboť nikdo nemůže položit jiný základ kromě toho který už položen byl, totiž apoštolský a prorocký. Předpověděli to proroci, a apoštolé to vykonali, a my jsme to povinni podávat dále, dokud nebude dokončena budova.

⁹⁵ Věřím tedy, že člověk je spasen, když celým srdcem věří v Pána Ježíše Krista, z hloubi svého srdce a nikoliv jen z povrchního povědomí...

⁹⁶ Hledte, jste dvojitou bytostí — tři lidé v jedné — duše, tělo a duch. Inu, věřím, že vaše vnější smysly, vaše duše, z — ne duše, nýbrž vaše vnější podvědomí, vaše smysly... když bdíte — jinými slovy — spravování pěti smysly: zrakem, chutí, citem, čichem a sluchem. Tyto byly dány kvůli tomu, aby ses mohl kontaktovat se svým pozemským domem, nebyly ti dány, aby ses pomocí nich kontaktoval se svým nebeským domovem. V lidském těle je vlastně šest smyslů, protože člověk je v Bibli znázorněn číslem šest. On byl stvořen na šestý

den a je vyjádřen číslem šest, totiž člověk. A on má zrak, chuť, cit, čich sluch a víru. Jeho víra určuje cíl jeho cesty, kam směřuje.

⁹⁷ Tedy, víra pak je nadějných věcí podstata a důvod věcí, jež nepostihujeme zrakem, chutí, citem, čichem a sluchem. Víra, jestliže se uchopíme Slova, posílá dotyčného do dimenze (chápete?), která mu to učiní tak skutečným, že je to pro něho tak dobré, jako by to už držel v ruce. Ví, že se to stane.

⁹⁸ V této otázce se rovněž něco týče vodního křtu. Rozumíte? Bůh prostě věděl, že tito lidé budou pokřtěni ve jménu Ježíše Krista. A Pavel stanovil ve svém výroku, že nikdo, ani anděl z nebe, nemůže kázat jiné učení, než to, které už bylo vyučováno, a proto, kdybych přišel jako učitel, kazatel, prorok nebo ať bych byl čímkoliv nebo třeba i sestupující anděl, a kázal v rozporu s tím, jak činil apoštol, a nepřikázal bych lidem, aby byli znovu pokřtěni ve jménu Ježíše Krista, byl bych na biblickém základě nalezen falešným svědkem těch věcí, o kterých tvrdím, že jim věřím.

⁹⁹ A tak věřím, že vzor už byl položen. Každá osoba v Bibli byla pokřtěna ve jménu Ježíše Krista. Ani jednou nebyl nikdo pokřtěn ve jméno Otce a Syna a Ducha svatého. Rozumíme si? Nikdy nebyl nikdo pokřtěn, všichni byli ponořeni.

¹⁰⁰ A tak věřím, že když jste skutečně... ke tvé otázce, vzácný bratře, věřím, že Bůh zná tvé srdce... tisíce lidí bylo pokřtěno v Ježíšově jménu. Ale můžeš vstoupit do vody jako suchý hříšník a vystoupit z ní jako mokrý. Rozumíme si? Ale jako ryzí a pravý věřící musíš přijít k Bohu se vší vírou a dobrým svědomím a když to spatříš, pak se dáš pokřtít! Ale věřím, že to spočívá pouze ve vnějším projevu, který poukazuje na vnitřní dílo milosti, jež bylo vykonáno.

¹⁰¹ Právě tak jak Bůh stavěl koráb. Řekl: „Noe, vejdi dovnitř, ty, tvoje rodina a celý dům.“ A oni vešli dovnitř. Věřím že kdyby tam nebyl koráb, pak by Bůh poručil Noemu sednout na kmen stromu, nebo kráčet po vodě. Chápete? Ale On pro něj postavil koráb, aby mohl do něj vejít, právě tak se to stalo, to byla ta Bohem připravená cesta. Věřím, že Bůh zachraňuje milostí. Ve jménu Ježíše Krista, skrze vnější projev a to je ta Bohem připravená cesta, jak se dostat dovnitř, protože všichni byli tímto způsobem pokřtěni.

¹⁰² Tím nesoudím ty ostatní, ale to je prostě... myslím si, že je to tak. Voda člověka nespasí, ona pouze dosvědčuje, že už byl spasen; je to vnější projev. To se ti nemusí zdát pravdivé, bratře. Pokud ne,

v pořádku, dobrá, najdi si někdy chvilku času nebo... v pořádku.

OTÁZKA: (242)

První Mojžíšová 6:4. - odkud se vzali po potopě obři?

¹⁰³ To je dobrá, velice dobrá otázka. To je moudrá otázka. Odkud se vzali tito obři? Na kolik víme, Adam nebyl obrem, protože jestliže by byl, pak bychom o tom měli zmínku v Bibli. On byl obyčejným člověkem. Odkud se oni vzali? Kolem toho je veliká pře a bylo mi to předáno. Je to na kousku tmavého papíru velikými černými písmeny, na kousku bílého papíru.

¹⁰⁴ Tedy, tito obři... nedávno, tuším, někdo... to byl snad Josef (Flavius). Netvrdím to, bratři kazatelé, že to byl právě Josef, ale myslím si, že to mohl být on, nebo Dr. Scofield nebo někdo jiný, kteří řekli, že tito obři obývající tuto krajinu byli ve skutečnosti padlými božskými duchy, kteří naslouchali lživému hlasu satana, to, co jim vyprávěl v nebi... a byl to Michael... snažil se začít válku s Michaellem v nebi... a byl svržen dolů... a že tito synové Boží viděli dcery lidské, a tito obři, kteří tehdy obývali zemi, tito (*andělé*) vstupovali do lidského těla. Pokud by tomu tak bylo, pak bychom učinili ze satana stvořitele. To není přece možné.

¹⁰⁵ Stejně tak jako stanovisko Dr. Smitha z církve Adventistů sedmého dne, ohledně obětního kozla. On řekl, že tento kozel, který byl... oni vzali dva obětní kozly, v den smíření, jeden kozel byl zabit, zatímco ten druhý byl vypuštěn. A on řekl, že ten zabitý kozel znázorňoval Ježíše, nositele našich hříchů, který zemřel, ale ten kozel, kterého pustili ven, znázorňuje ďábla, který odnese naše hříchy a vrátí se s nimi zpět do věčnosti. Tedy hleďte, každý... podle mého názoru... jestliže se to někdy dostane do ruky nějakému adventistickému bratrovi, neříkám nic proti tomu velikému muži, jakým Dr. Smith ve skutečnosti byl. Ó, on byl chytrým, inteligentním, skvělým a vzdělaným křesťanem, věřícím, ale podle mého názoru, hleďte, pak bychom obětovali ďáblu. Oni oba znázorňují Kristovou smrt, pohřeb a vzkříšení. On zemřel za naše hříchy, ale zároveň odnesl hříchy pryč; oba tedy byli Kristem.

¹⁰⁶ A tak tito obři nevznikli tím, že se vedrali dovnitř. Tito obři byli syny Kainovými, jejichž otcem byl had, který po každé stránce vypadal jako člověk, ale byl velkým, statným chlapem, větším, než normální člověk. A to je původ těchto obrů, neboť oni byli Kainovými syny, byli

to Kanaánci v zemi Kanaán, odkud pocházeli a právě tam přišel Kain. A to bylo... hleďte, to je zároveň důkazem semene hada. To byla naprosto jiná rasa lidí. To bylo semeno hada. Vidiš?

107 Tato otázka obsahuje rovněž otázky o semenu hada a tak dovolte, abych se tomu věnoval, a uchovejte si to v paměti. To bude naším pozadím.

108 Vidíte, tito obři, to byli Kanaánci, oni byli syny Kaina, který byl hadovým synem. A had byl obrem, velikým zrůdným druhem, nebyl žádným plazem, byl nádherný. Byl nejkrásnější ze vši polní zvěře. A byl pouze...

109 Podívejte, zvířecí geny nemohou nijak oplodnit ženské buňky. Oni to zkoušeli znovu a znovu. Jsou neplodné vůči ženskému semeni. A nyní ten druh nemohou najít. Vezměte šimpanze, který je nejbližším tvorem vůči člověku, o kterém se ví nebo gorilu nebo něco z toho, co je příbuzné člověku. A Bůh ve své veliké evoluci začal tvořit ryby, pak učinil ptáky a pak jiné věci, zvířata, tak jak přicházela, pak přešel k šimpanzovi, a opici gorile, a pak přišla forma hada, a od hada přešel k člověku.

110 A lidstvo, věda, se snaží přijít na kloub, najít kosti a zjistit, cože to bylo za zvíře hned po člověku. A člověk je zvířecí. Člověk po tělesné stránce je zvířecí, víme o tom. Jsme savci, teplokrevná zvířata, dobře o tom víme! Ale v čem spočívá ten rozdíl? Zvíře nemá vnitřní duši, ale člověk ji má. On rozezná mezi dobrým a špatným.

111 Malá fena neví o tom, že by měla nosit oděv, ale pochybuji o tom, že by se oblékla do šortek, kdyby tomu rozuměla. Stejně tak prasnice, ale je to právě lidská padlá rasa.

112 Odtud to tedy pochází. Odtud se vzali obři. Oni byli hadovými syny.

113 A hleďte, když uviděl Evu v takovém stavu, on, satan, do něj vstoupil a přiměl jej... Vidíte? Adam to ještě nestačil odhalit. Nevím, jak bych měl formovat tato slova. Tak, aby to bylo vyhovující pro nás všechny, ale někteří to stejně kritizují. Víte, oni se vždycky něčeho chopí. Ale podívejte, Adam předtím nikdy nepoznal Evu, svou ženu. Ještě k tomu nedošel, ale satan ho po této stránce překonal. Ale když ona otěhotněla, pak ji poznal. V následující otázce nebo některé z nich, se k tomu dostaneme. Nevím kde je, ale viděl jsem ji zde. Tedy, odtud se vzali obři.

OTÁZKA: (243)

Drahý bratře Branhame, budou všichni synové a dcery pravdivě znovuzrozených (rodičů) spaseni?

¹¹⁴ Ne, bratře. Nikoliv, určitě nebudou. Hleď, opakuji tuto poznámku po Davidovi DuPlesis: „Bůh nemá vnoučata (chápeš?), pouze syny a dcery.“ Oni se musí narodit z Ducha přesně tak, jak jejich otec a matka. Vidiš to? Právě to tě dělá novým člověkem, když ses narodil znovu, byl jsi obrozen. Jeho první narození z něj dělá pozemského člověka; jeho druhé narození z něj dělá duchovního člověka z nebe. Působí v něm změnu, v jeho duši, nikoliv v jeho vnějším vědomí, vnější bytosti, jeho smyslech, citu, čichu, chuti, sluchu, ale jeho vnitřní část, jeho touhy, jeho motivy, se obrátily k Bohu.

¹¹⁵ Nezapomeň, to se může stát pouze takto: Přesně tak, jako s tím římským setníkem. Pavel, on se Sílou řekli tomu Římanovi, když vytáhl svůj meč a chtěl se probodnout poté, co Bůh zatřásl tím vězením; on zavolal: „Nečiň sobě nic zlého, vždyť jsme tu všichni. Vstaň!“ A on se chtěl dozvědět, co má učinit. On mu odpověděl: „Vstaň a dej se pokřtít, vyzýváje jméno Pána a budeš spasen ty i dům tvůj.“ Vidíte? Jinými slovy: „Věř v Pána Ježíše Krista, a budeš spasen ty i tvůj dům.“

¹¹⁶ A jak? Jestliže tvůj dům uvěří stejným způsobem, jako věříš ty. Rozumíme si? Modli se tedy, odevzdej své dítky Bohu a drž se Ho, věř, že budou spaseni.

¹¹⁷ Zrovna teď jsem měl takovou zkušenost s Rebekou. Vidíte? Jen to svěř Bohu. Když se dostala do puberty, poté, co jsme se sem přistěhovali, začala se kamarádit s jistou dívkou, a začala se učit hrát v dívčí škole... a to děvče... jednou jsem přišel, a to děvče sedělo u piana, a hrálo rock en roll. To mě úplně vyvedlo z míry! A tak jsem ji nařídil, aby toho nechala. Vidíte? A ona řekla: „To je jediné místo, kde se mohu naučit hrát,“ (víte jaké to je s těmi mladistvými).

¹¹⁸ Řekl jsem... každé dítě musí projít tímto obdobím. Prakticky každý musí projít tímto obdobím. To platilo pro vás i pro mne. A musíme se vžít do jejich uvažování.

¹¹⁹ Tak tedy, po několika dnech její maminka po ní něco chtěla a ona ji drze odpověděla. To přece nebyla ta Rebeka. Vzala za kliku a třískla dveřmi, že až věci ze stěny padaly na zem, a pak šla do školy.

¹²⁰ Správně bych měl stáhnout opasek a jít za ní na dvorek a přivést ji zpět s celou její převráceností. Ale pomyslel jsem si:

„Moment, teď musím uvažovat jako osmnáctiletý.“ Rozumíte? „Inu,“ řekl jsem: „Maminko, já vím...“ a ona začala plakat, Meda. Řekl jsem: „Vím, že jsi udělala všechno, co jsi mohla. Stejně tak i já. A teď se nám to vysmeklo z rukou a tak musíme udělat další krok.“

¹²¹ Jistá paní to tak hezky napsala (je to v jedné z těchto otázek), řekla: „Bratře Branhamo, nejsi Mesiášem, že ne?“

Řekl jsem: „Nikoliv, paní.“

Ona řekla: „Věříme, že jsi naším pastýřem, ale vždycky nám poukazuješ na onoho velikého Pastýře.“

Řekl jsem: „Jistě, tak je to.“ Vidíte?

¹²² Řekl jsem: „Hleď, miláčku, musíš mne teď poslouchat. Je to pro tebe velice těžké, ale jsem tvým manželem. Přece lidé sem přijíždějí napříč celou zemí, aby vyslechli několik rad. Inu, pokud... před nedávnem jsem s ní mluvil, ale ona jednoduše odešla pryč.“

¹²³ Beky mi tohle nikdy nedělala. Chápete? A když jí něco řekla maminka, ona třískla dveřmi a řekla: „Vy si myslíte, že zde budu sedět jako nějaká umělá květina po celý svůj život?“ A stěžovala si! Pak třískla dveřmi a šla pryč. To byl ďábel.

¹²⁴ Vzpomínám si, jak během prvních dvou let svého života plakávala. Když jsme šli na oběd do restaurace, nosíval jsem ji venku na rukou, zatímco Meda jedla a potom ji nosila zas ona, zatímco jsem obědval já. Jen plakala a plakala. A jednou, když jsme byli v Kanadě, proplakala celou noc, nemohl jsem si ani odpočinout a tak dále. Stál jsem a... něco ke mně promluvílo: „To je ďábel, který útočí na tvoji službu.“

¹²⁵ Řekl jsem: „Dej mi sem to dítě.“ Řekl jsem: „Satane, ve jménu Ježíše Krista, odejmi od ní svou ruku.“ A ona se v tu chvíli uklidnila a nikdy více neplakala. Byla naším nejkldnějším dítětem. Od této chvíle to zmizelo. Musíte to... víceméně než se vám to povede, musíte na to mít!

Potom, když — potom — začala dělat tohle. Vzal jsem si Medu takhle bokem na hodinku a řekl: „Medo, dej od toho ruce pryč.“

„Já? To je přece mé dítě!“

¹²⁶ Řekl jsem: „Není stejně tak mé?“ V pořádku. Řekl jsem: „Kdyby dnes ráno umírala a ty bys ji chtěla odevzdat Bohu na věčnost, copak neměli bychom ji raději odevzdat Bohu teď na její pozemskou pouť?“

A ona řekla: „To je přece mé dítě.“

Řekl jsem: „Stejně tak mé.“

Řekl jsem: „Můžeš svýma rukama...“

„Nesmím ji tedy nic říkat?“

¹²⁷ Řekl jsem: „Tohle jsem přece nikdy neřekl. Přestaňme ji nadávat, raději ji poradme. Ona potřebuje přítele a ty se jím můžeš stát, ty a já. Jsme přece její rodiče.“

¹²⁸ Tyto děti v dnešní době potřebují kamaráda. Kdyby měli doma otce nebo matku, kteří by se o ně zajímali, ale místo toho oni prosedí celé noci v hospodě — a odtud se bere celá kriminalita mladistvých.

¹²⁹ Oni se vzdálili od Bible, do kostela si jdou zahrát loterii a tak podobně... chtějí to dotáhnout tak daleko, jak se to povedlo tomu satanskému stanovišti v Hollywoodu. Přece nelze do kostela přinést Hollywood, nesmíte — myslím o přivedení církve do Hollywoodu — musíte jej přivést k nám. Rozumíš? Nechodit za nimi, ale jim dovolit přijít k nám. Máme přece něco, o čem oni nemají ani potuchy.

¹³⁰ A tak jsme tam poklekli na kolena a odevzdali tuto věc Bohu. Řekl jsem: „Vím, že ji za několika dnů bude osmnáct — a ona, děvče v takovém věku uvažuje o chlapci, a my jsme se ji snažili udržet doma.“ Řekl jsem: „Nikdy jsem nechtěl, aby se vdala. Přál jsem si, aby se dostala do kanceláře a pracovala. Přál jsem si, aby byla naplněna Duchem a žila takovým životem.“

A ona... dobrá, všichni si to přejeme. Ona řekla: „Dobrá, ale to se nám nepovede.“ Řekla: „Ona nás nebude poslouchat.“

¹³¹ Řekl jsem: „Moment! Vychovali jsme ji tak, jak jsme jen mohli, a teď ji vkládáme — poroučíme ji do rukou Božích.“ Řekl jsem: „Když ona něco provede, řekni: ‚Becky, miláčku, maminka si nepřeje, abys to dělala, ale já jsem tvým kamarádem; vždy zůstanu tvým přítelem.‘ A tím ji dej najevo, že ji miluješ. Ona musí mít někoho, kdo ji má rád, a tou osobou by se mohla stát nějaká špatná žena.“ Chápete? „Řekl jsem: ‚Ty buď tou, která ji miluje.‘“ Řekl jsem: „Miláčku, to ti může připadat drsné, ale lidé sem přicházejí ze všech stran, aby si mohli se mnou promluvit o osobních věcech a podobně.“ Řekl jsem: „Zevšedněl jsem, zevšedněli jsme si navzájem, neboť jsme mužem a ženou, ale nikdy bychom neměli dopustit, aby se to stalo. Zapamatuj si, to je ve jménu Páně!“

Ona tedy na to svolila, „dobře“.

Poklekli jsme a odevzdali to Bohu. Řekli jsme, že od toho dáváme naše ruce pryč.

Toho odpoledne přišla domů; řekla: „Dobrá, domnívám se, že ještě trváte na tom, že tam nepůjdu!“

¹³² Meda řekla: „Ne, nic takového jsem neřekla.“ Řekla: „Přece dobře víš, že maminka si nepřejí, abys to tak dělala; a víš co se může stát tvému tatínkovi až uslyší, že jsi hrála s tou holkou to ‚boogie - woogie‘, nechť je to cokoliv.“ Řekla: „On si nepřejí, abys to dělala, my si to nepřejeme, Becky, ale odevzdali jsme to Pánu. A chci ti říci, že tě mám ráda. Cokoliv budeš dělat, budeme tě mít stále rádi.“

Ona vykřikla a řekla: „Já každopádně jdu!“

Ona řekla: „V pořádku, miláčku.“ A šla pryč. Řekla: „V pořádku, až se vrátíš budu mít pro tebe připravenou večeři.“ Nešla nikam! Ne, od té doby nešla nikam. Vidíte?

¹³³ Nedávno se setkala s Georgem, Georg je křesťanem. Tím byla tato věc vyřešena.

¹³⁴ Pak jednou o tom chtěla vyprávět paní Woodsové. Řekla ji: „Byla jsem vzteky bez sebe.“ Řekla: „Táta s mámou mě odevzdali Pánu.“ Řekla: „To je hrozné.“ Ale pro nás to bylo stejně tak hrozné. Nechceme se více dostat do takové situace. A proto jsme tomu nechali takový průchod. V pořádku.

OTÁZKA: (244)

Bratře Branhame, co si myslíš o našem... [ó, aj!, vzpomínám si, že jsem to četl; Neměl jsem... chtěl jsem to odložit na pozdější dobu, ale myslím si, že bych to beztak mohl přečíst teď. Je to rukopis nějaké ženy. Musí pocházet z Kentucky, protože má zde etiketu cementárny Kosmos Portland Cement.] **Bratře Branhame, co si myslíš o našich sestrách ve sboru, které se oblékají do těch krátkých šatů? Copak tím nezmaří (neposkvrní) naše svědectví a nezanechá to špatný příklad našim mladým lidem v církvi? Připadá mi to tak nemor... když vidím mladou — dospělou ženu — v tak krátkých šatech, že při chůzi je ji z pod nich vidět kolena.**

¹³⁵ Ať jsi kýmkoliv, sestrou nebo bratrem, souhlasím s tebou na sto

procent. Je to ostuda, ale řekněte mi, jak se z toho dostat! Káží proti tomu s takovou silou, jak jen mohu a oni to stále dělají. A tak je to bude soudit, poněvadž Slovo bylo dáno. Ano, jsem zásadně proti těm šatům nataženým na tělo, ve kterých vypadají jako... hádám se kvůli tomu s Becky a Sárrou. Není důležité kolik jim je let, jsem... stále se s nimi hádám. Myslím si, že oblékají šaty... Meda každý den bere kvůli tomu Becky stranou. Vidiš? Těsné šaty... protože mladí lidé, sotva to můžete čekat od mladých lidí, musíte je poučovat, ale pokud se jedná o ženu, to svědčí, že tam není něco v pořádku. Vidíte?

¹³⁶ Nechci urážet vaše city, pouze dávám odpověď na otázku. Ptáte se mne ze srdce a já vám ze srdce odpovídám. Pokud vidíte nějaké východisko, prosím přijďte a řekněte mi o tom, a já budu podle toho jednat, pokud to bude v mých silách.

¹³⁷ Někdo před časem řekl: „Dobrá, říkám ti, bratře Branhame,“ řekl, „řeknu ti, co Adam s Evou...“ Řekl: „Bylo to přesně tak, oni měli jablíčko!“ A nyní jsem si všiml, že oni svůj názor změnili, oni říkají, cože to ona měla? Myslím to, jak oni tomu říkají? (Někdo ze shromáždění říká: „Meruňku.“) Meruňku, ano, měli sníst meruňku. Dobrá, měli bychom tedy lidem podávat meruňky, aby si uvědomili, že jsou nazí, chápete?

OTÁZKA: (245)

Bratře Branhame, přijala jsem Boží poselství pro dnešek, rovněž náš syn. Oba jsme byli pokřtěni ve jménu Pána Ježíše Krista. Můj manžel poselství nepřijal a bojuje proti němu. Ovlivnil rovněž našeho syna a bere jej do metodistického kostela. Chce, abych s ním chodila i já do kostela, pokud nemáme bohoslužbu zde ve stánku. Považuješ za správné, abych s ním chodila nebo se mám stranit této denominace?

¹³⁸ Tak tedy, milá sestro... nepodepsala se zde, ale možná teď posloucháš odpověď na svou otázku, pokud ne, budeš si ji moci poslechnout na pásku. Chod' se svým mužem, ale nepodílej se na všem tom, co oni dělají. Vidiš, tvou povinností je milovat svého muže a láska to může způsobit. Buď jen slanou, on dostane žízeň, pokud ovšem v něm něco je.

¹³⁹ Nepřipojuj se k jejich denominaci. Ty jsi řekla: „Stranit se od této denominace.“ Nepřipojuj se k ní, pouze tam chod'. Pokud tam nedostaneš celý bochník, vezmi půl. Pokud nedostaneš půl, vezmi

třeba jen krajíc. Chápeš, ano? Ale jen tak můžeš získat manžela, pokud budeš takto jednat. Nebud' arogantní, jinak si bude myslet, že má tolik, co ty. Ale pokud mu prokážeš něco, co on nemá, to v něm způsobí žízeň, aby byl jako ty. Posvěcená žena posvěcuje muže.

¹⁴⁰ To je pouze rada. Mohl bych tomu věnovat hodně času, ale chceme toho projít co jak nejvíce, protože už nám nezbývá víc než dvaadvacet minut. V pořádku.

OTÁZKA: (246)

Bratře Branhame, věřím poselství, kterému vyučuješ, z celého srdce. Ono vzrušuje moji duši, ale moje manželka a syn se neradují v tomto Slově. Netouží po tom, aby se oddělili od některých světských návyků. Ty jsi řekl, že si můžeme vyžádat naše rodiny. Shledávám, že to není snadné, když pozoruji, jak oni nežijí pro to Slovo nebo tím Slovem. Jakou cestu mám zvolit, pane? Mám si je vyžádat a věřit nebo se mám modlit: „Otče, buď vůle tvá“ a spokojit se v tomto stavem, ve kterém se nacházím? Budu vděčný za tvé poučení, bratře Branhame.

¹⁴¹ Bůh ti žehnej, bratře nebo sestro, kdokoliv jsi. Já bych je prostě svěřil Pánu. Neboť: „Všecko, což mi dává Otec, ke Mně přijde.“ Vidiš? Tedy, to je jediné, co my lidé, můžeme učinit...

¹⁴² Jednou večer, když jsem se procházel sem a tam, a chtěl jsem se podívat na lidi v motelech, mé srdce zaplesalo radostí. Přišel jsem k panu Beckerovi. On mi řekl: „Billy, víš co? Každou neděli dávám jíst celému tvému shromáždění“ — u Blue Boardu se stravuje kolem tří set lidí každou neděli! Vidíte? A šel jsem tam a ten chlapík, ten džentlmen v Ranch Housu, to jsou všechno skvělí lidé...

Setkal jsem se s ním, on řekl — řekl jsem: „Dobrá, to je opravdu hezké.“ Řekl jsem: „Cením si vás všech za to, že se staráte o celý tento zástup — všechny, kteří to zde vedete.“

On řekl: „Ano, pane, bratře Branhame.“

Řekl jsem: „Odkud mne znáš?“ Vidíte? Řekl jsem: „Odkud mne znáš?“

Řekl: „Znám tě.“ Řekl: „Každou neděli dávám jíst celému tvému shromáždění okolo... dobrá.“ Řekl: „Chtěl bych ti něco říci, to jsou skvělí lidé. To jsou vynikající lidé!“

¹⁴³ Podívejte, měl jsem opravdu dobrý pocit. Jste moje děti. Rozumíte? A když slyším, že moje děti se chovají slušně a mají charakter, to působí tatínkovi příjemný pocit. Rozumíte? A tak buďte vnímaví.

¹⁴⁴ Tedy, teď, maminko, když... moje sestro, pokud tvůj manžel chce jít do metodistického kostela, jdi s ním. Možná, že tam nedostaneš celý bochník chleba, ale stačí, když oni tam řeknou, že věří, že Ježíš Kristus je Synem Božím, věř tomu, protože my tomu věříme také. Ale pokud oni náhle dostanou vztek, nech je na pokoji, ale sněz si svůj kousek chleba. Rozumíš? Ale v tom všem ukaž něžnost svého života a taktnost vůči jiným... a pokud to nemáš, drahá sestro, modli se, dokud to neobdržíš, abys nemusela mít na sobě nic umělého, protože jestliže máš něco takového, není to ryzí. Tvůj muž to pozná. Ale pokud ses opravdu modlila tak usilovně, až by tvůj život byl plný této Spasitelovy soli, ona umožní ten kontakt. „A já budu-li povýšen od země, všechny potáhnu k Sobě.“ Já bych šel, ale buď opravdu opatrná. Nepřipoj se však k jejich církvi! Prosím, nedělej to, nepřipoj se k jejich církvi, jen jdi vpřed!

OTÁZKA: (247)

Bratře Branhame, zde je otázka, která je pro některé z nás skutečnou hádankou. Jedná se - [jsem - promiňte] - na některých páskách se zmiňuješ o tom, že jenom Židé mohou být spaseni po vytržení nevěsty. [A zde je to čarou podtrženo.] Prosím, vysvětli přesně, jak je to s pohany, kteří nepůjdou do vytržení. Myslela jsem, že jsi řekl, že pohané, kteří zde budou zanecháni, projdou velikým soužením a odevzdají své životy, jako Ježíšovo svědectví. Když On se obrátí od pohanů k Židům - když On se obrátí od pohanů k Židům - pak už pro pohany nezůstane žádná šance, aby mohli být spaseni, pouze pohané, kteří už byli spaseni, ačkoliv nepřijali pravdu posledních dnů, kteří půjdou obdobím velikého soužení a pak na konci budou spaseni. Je to tak? Prosím, objasni to, protože jsi řekl, že ve vytržení odejde jen malá skupinka lidí. Co se stane s lidmi, kteří věří v Pána - věří v Pána nyní způsobem - a nevěří tak, jak kážeš ty, pro toto poselství posledních dnů. Budou oni spaseni? A pak se tato sestra podepsala.

¹⁴⁵ Nu, to je velice dobrá otázka. Tedy, zaprvé, zmatek vznikl ohledně toho, co jsem řekl o dnech pohanů, totiž, že budou skončeny, když nastane soužení — v době soužení. Inu, nevidím to tak, že pohané v Bibli... nevěsta z pohanů, nevěsta, nikoliv církev z pohanů, církev z pohanů půjde obdobím soužení, ale nikoliv jejich... vidíte, nevěsta je vyvolená, ti nepůjdou skrze nic jiného, než ve vytržení. Budou jednoduše proměnění a vzati z tohoto světa. Objasním to tedy v další otázce, začnu od Luthera a přesvědčíte se, co to znamená, je to dospívání těla.

¹⁴⁶ Všimněte si. Inu, tito Židé, kteří zde zůstanou, to budou ti, kterým budou kázat tito dva proroci, Eliáš a Mojžiš.

¹⁴⁷ Nyní, bratři kazatelé, vyslovím svou domněnku, tak jak cítím, že mi to bylo zjeveno Duchem svatým.

¹⁴⁸ Další událostí, která se má stát, je to, že židovská, spíše pohanská vyvolená nevěsta, která zde byla na rozhraní těchto věků, má být vytržena do Kristovy přítomnosti v nebesích. Mrtví povstanou a ti, kteří zůstanou naživu jsou proměnění a jsou vychvácení společně na setkání s Pánem v povětrí. Potom...

¹⁴⁹ Po svatební ceremonii ve slávě Ježíš — po vychvácení do nebe — se Ježíš vrátí na zem a dá se poznat svému vlastnímu lidu, což je znázorněno v předobrazu Josefa, který se dává poznat svým bratřím. A jeho manželka, žádný pohan tam není přítomen, nikdo kromě Josefových bratří, když se jim dává poznat. Rozumíte tomu všichni?

¹⁵⁰ On poslal... dokonce jeho manželka byla v paláci, což je předobrazem nevěsty, která bude v té době v paláci, ve slávě. Pak se Ježíš dá poznat Židům, po svatební ceremonii, po těch třech a půl letech, soužení Jákobově (Jeremiáš 30:7), po uplynutí těch třech a půl let a po skončení sedmdesátého dne Daniele. Mesiáš bude vyťat (zabit) uprostřed... a on prorokoval tři a půl roků a pak byl zabit. A tak zůstává ještě tři a půl roků pro tyto proroky, Mojžiše a Eliáše a pak na konci jejich sedmdesátého týdne, které byly stanoveny tomu lidu, jak bylo řečeno Danielem; pak na konci těch sedmdesáti týdnů se jim Ježíš dá poznat. On je tím knížetem, který má přijít k Židům, rozumíte?

¹⁵¹ A pak v této době... vidíte, nevěsta z pohanů je v nebi a spící panna, ta pohanská panna, nebude v tomto čase spasena. Ona už byla spasena, ale byla odmítnuta v nevěstě. Tak bude procházet dobou soužení kvůli očistění, neboť odmítla Krista, Slovo, pro svoje očistění. A tak musí za své skutky trpět, ale nevěsta, která se stala Slovem, je

účastná úplného Kristova vykoupení, neboť on je Slovem. To tělo bylo roztrženo a když to tělo bylo roztrženo, nevěsta se v tom těle nacházela, protože to všechno bylo Slovem! Amen! Vidíte to?

¹⁵² Když Ježíš v tom těle strádal, On trpěl... neboť muž a žena byli jednou osobou. Eva byla vyňata z Adama a církev... jak to vlastně bylo? Bůh otevřel Adamův bok a vyňal z něj pomoc, nevěstu. A Bůh na Golgotě otevřel Ježíšův bok a vyňal tuto nevěstu. A když Ježíš zemřel na Golgotě... pamatujte, nevěsta byla vyňata z toho těla, když toto tělo zemřelo. On už byl mrtev a oni se chystali lámat jeho nohy. Ale prorok řekl: „Jeho kost nebude zlomena.“ A tak zadrželi úder kladiva, kterým se chystali lámat jeho nohy, ale přišel muž s kopím a vrazil mu ho do srdce, a vyšla voda a krev; On byl už mrtev. A ona už byla vykoupena v Jeho těle skrze jeho smrt a tak pro nevěstu není již období utrpení a soužení. Rozumíme si? Ona vchází dovnitř. Ale pohanská církev, která v Něho jenom věří, ale přijímá denominační věrouku a tak dále...

¹⁵³ Je to stále tak, jak řekla ta bídna osoba: „Můj manžel a syn, oni stále milují věci tohoto světa a tak dále...“ vidíte, oni nepřijali toto vykoupení, protože kdyby to udělali, ono vás očišťuje automaticky. „Kdo se narodil z Boha, nehřeší.“ Už v nich není nic, co by toužilo po věcech tohoto světa.

¹⁵⁴ Ježíš řekl: „Miluje-li kdo svět, (kosmos¹), neboli věci tohoto světa, není lásky Otcovy v něm.“ On nežije ve vztahu lásky k Ženichovi, chápete? A proto oni musí zaplatit cenu a nikoliv... oni budou spaseni v tom čase; oni jsou spaseni již nyní od věčné smrti, ale musí projít velikým soužením za účelem očištění. Chápete, co tím chci říci? Inu, tedy, tuším, že to vyřeší naši otázku. Podívejme, zde máme ještě něco.

¹⁵⁵ „Prosím, objasni to, protože jsi řekl, že ve vytržení odejde jen malá skupinka lidí.“ To jsou ti ze země, kteří budou proměněni. Ježíš řekl: „Protože těsná je brána a úzká cesta, kteráž vede k životu a málo je nalézajících ji.“

¹⁵⁶ „Co se stane s lidmi, kteří věří v Pána, ale ne tak — a nevěří tak, jak kážeš ty? (Oni tak nemusí věřit; nemusí věřit tak, jak kážu já; rozumíte? oni tak nemusí věřit) ... pro toto poselství posledních dnů. Budou oni spaseni?“ Ano, pokud věří Pánu, vidíte? A pokud nesouhlasí a říkají: „Nevěřím, že On je Slovem. Nevěřím, že to je pravda. Nevěřím v křest Ducha svatého,“ to je důkazem, kam oni směřují, do velikého soužení. Ale ti, jež jsou schopni přijmout Slovo v jeho plnosti —

¹ Z řečtiny

nezáleží na tom, zda to kážu já, protože to je řečeno v Bibli — ti, jenž to přijímají, jsou svobodní, neboť oni — to Slovo už bylo odsouzeno.

Lukáš 21:36

157 Může spravedlivý soudce někoho dvakrát odsoudit, jestliže trest už byl zaplacen? Kdybych se dostal do zastavárny a přišli byste a řekli: „Já ho vykoupím,“ pak byste šli a zaplatili cenu za mé výkupné, (a to by byl můj trest, kvůli kterému jsem se do té zastavárny dostal) abyste zaplatili moje vykoupení, jak by si mne potom mohl majitel zastavárny nárokovat znovu? Pokud bych se ovšem znovu nezaprodal? Tak je to. Když ale odmítnu plnost Slova, pak se znovu vracím do zastavárny, vidíte? Pak si musím znovu prokrestit cestu ven, pokud to ale bude možné. Ale On mne vykoupil. V pořádku. Doufám, že... mám jich zde ještě tolik... (prázdné místo na pásku.)

OTÁZKA: (248)

... toto třetí tažení je vyřčením Slova. Připadá mi, že ty jsi zcela oprávněně vyřknout Slovo, a dotýčný bude zcela a plně přinavracen, umístěn na své místo, a úplně připraven k vytržení při vzkříšení, ty synu člověka. Je to tak, nebo ne? A ty to uděláš, pokud budeš k tomu vhodným způsobem donucen. Copak si ty necháš „ujít všechny tyto věci [zde poznamenal - jak shora uvedeno], ujít všem těmto věcem, které se budou dít, aby ses postavil před Synem člověka?“

158 Inu, můj drahý příteli. Vidiš? Inu, myslím si, že jsi to tu správně vyjádřil. Ano, příteli. Inu, to bylo tak. Ty jsi řekl: „Bratře Branhamě...“ jinými slovy to, čím jsem... nemyslím si, že to je... mohu... nerad bych uhladil to, co jsi řekl, ale domnívám se, že bych to mohl lidem trochu objasnit. Chápeš? Ty věříš a to kvůli mluvenému slovu, a jiným věcem, o kterých řekl On. A všichni přítomní zde mohou dosvědčit, třeba ty veverky a jiné události, které se staly. A všimni si toho, že tyto věci byly dány svrchovaně! Nikdy jsem Jej o to nežádal: „Pane, dovol mi udělat, přivolat tyto věci, udělat je.“ Nikdy jsem Jej o to nepožádal. On skrze svou Boží vůli ke mně přistoupil a řekl: „Jdi a udělej to.“ Rozumíme si? Nikdy jsem o to nepožádal. Mojiš si nikdy nevyžádal, aby mohl jít do Egypta, byl to právě Bůh, který jej do Egypta poslal, chápete?

159 Věřím že to byl Duch svatý, který přicházel ke mně a mluvil ke mně ve vidění: „Jdi a řekni nějaké osobě, aby se nesnažila nad něčím zvítězit, že to není možné. (A lidé kouří, pijí, lžou, kradou nebo cizoloží,

ať je to cokoliv nebo mají chlípného ducha.) A ty jdi za nimi a řekni: „Ty, duchu, vyjdi z nich. Osvobodil jsem toho otroka.“ Copak se to nestalo? Zcela určitě! Ó, ano, samozřejmě, nepochybně, to se musí stát. Ale kdyby to vyplývalo pouze z mé troufalosti... inu, troufalost... to znamená „dobrodružství bez autority.“ Vidiš? Rozumiš? Pak mohu jít pomoci dotyčné osobě, ale to je pouhou spekulací, že všechno bude v pořádku. Vidiš? Pak ve skutečnosti nevím na čem jsem. Mohu nad ním vzývat jméno Páně, mohu se za něj modlit, dělat cokoliv budu chtít.

¹⁶⁰ Kdybych se měl řídit dnes ráno svou vlastní vůlí... zrovna se konal rozhovor s tou mladou dívkou, která sedí tam na vozičku, aby se mohla dostat dnes do tohoto shromáždění, museli požádat o pomoc požární sbor, aby ji vynesl z jejího bytu v Chicagu; a lidé, kteří bydlí naproti v této ulici, sem nepřišli.

¹⁶¹ Co bych si počal? Kdyby to bylo v mých silách... mám autoritu toto udělat, ale musím čekat na pokyn, abych mohl něco udělat. Mám autoritu od Boha, ale teď, když On dá pokyn, ona se vrátí domů zdráva. Chápeš? Víím, že je to opravdu tak. A jsem stejně tak hotov zemřít za tuto věc, jako za cokoliv jiného. Rozumíme si? To je pravda.

¹⁶² Ale za prvé, hele, to všechno je... nikdo, ani sám Ježíš, On řekl: „Nemůže Syn sám od sebe nic dělat, jediné což vidí, že Otec dělá. Nebo cokoli On dělá, to i Syn taky podobně dělá.“ Všichni to víme. Svátý Jan 5:19. V pořádku. „Nemůže Syn sám od sebe nic dělat, jediné což vidí, že Otec dělá. Nebo cokoli On dělá, to i Syn taky podobně dělá.“ V pořádku.

OTÁZKA: (249)

Splnila se někdy ta vidění, která jsi měl ohledně těch velikých zázraků, jež se měly stát v Corydonu v Indianě?

¹⁶³ Když jsem dostal tuto otázku, musel jsem se podívat do svého záznamníku a udělat si tam otazník. Měla nastat doba, kdy jsem měl pozorovat, kde ty velké cedrové stromy... jakmile začnete sestupovat z toho pahorku po druhé straně směrem k Corydonu, když se dostanete na druhou stranu toho pahorku v New Albany, měl jsem pozorovat tyto velké cedry a to kvůli hrozně nehodě, které jsem měl být účasten. A z Boží milosti jsem jí unikl, když tato dívka vypila láhev vodky a byla usmrcena — rozřízla si tou lahví kterou měla v ústech hrdlo — bylo ji tehdy šestnáct let. To může být ta událost, na kterou

ses ptal. Přčetl jsem si to.

¹⁶⁴ A rovněž poté, když jsem měl shromáždění u bratra Beanblossomse... to mohlo být rovněž to. Mohla to být rovněž událost s Georgií Carterovou. To byla další věc, která se tam stala. Takových událostí mohlo být čtyři nebo pět... nenašel jsem tam nic, co by se nesplnilo. Jestliže osoba, která to napsala, aby se mi mohla ozvat a upřesnit, co jsem tehdy řekl, pak bych si to prověřil. Rozumíte? Pokud mi řeknete, co jsem tehdy řekl, vidění... všiml jsem si, že vidění, která jsem si poznamenal, a potom jak se to splnilo. Nepoznamenal jsem si tam nic, co mi bylo známo, kromě toho.

¹⁶⁵ Nalezl jsem tam ještě jednu věc, to bylo obrácení Omara Price'ho v tom čase, kdy on byl proti mně tak zaujatý. Dobře víte, že přišel do modlitebny a byl pokřtěn ve jménu Pána Ježíše. Ó, on proti tomu tolik bojoval a já jsem se u něj jednou večer zastavil. Přesto jsem jej miloval a zastavil jsem se u něj. A on nakonec přišel, protože Pán mi sdělil, že on přijde, a tak jsem v tom vytrval.

¹⁶⁶ Stejnou věc bych mohl vyprávět o tom malém kazateli sedícím zde za mnou. Jednou jsem za ním zajel promluvit si do Clarksville a kázal jsem u něj v metodistickém kostele. On byl metodista, do morku kosti — víte, co tím chci říci. Když jsem se vrátil, řekl jsem: „Jednou jej pokřtím ve jménu Pána Ježíše Krista.“ A tak se vskutku stalo, to je bratr Neville.

OTÁZKA: (250)

Je špatné - je špatné, abych měla obchod krásy? Jsem kosmetičkou a nevěřím, že by si křesťanky měly stříhat vlasy, ale stříhám je jiným [Tuším, že to je t-ó-n, tón, to je barva, že ano?] **a rovněž tónuji.**

¹⁶⁷ Drahá sestro, já bych... nevím, co bych ti měl říci. Poslyš, nejsem schopen se vyjádřit o ženách, o odbarvování vlasů. Nemám proti tomu texty Písma, mohu stát jenom při Písmu. Písmo jim nepřikazuje, aby to nedělaly. Písmo říká, že mají mít dlouhé vlasy a dál, nevím, kam se ubírat. Nic o tom nevím.

¹⁶⁸ Jistý kazatel, který zde někde sedí, můj vzácný přítel, jednou jsme spolu mluvili v Blue Boaru, když obědval. On řekl: „Moje žena se stydí ukázat se ti na oči.“ Je to svatá zbožná malá žena a je to sličná jednoduchá žena, a babička... ale ona je hezká, čistotná a opravdová... ale moje žena se kvůli ní zbláznila, a já si myslím, že ona je skutečnou, ryzí ženou. Ona... nevím, jestli zde sedí, tuším, že ano. Myslím si, že

její manžel je rovněž zde. A on mi řekl: „Poté, co tě slyšela kázat, nechala si růst dlouhé vlasy, a ona to považuje za správné, ale,“ řekl, „ona používala nějaké barvivo na vlasy, a nyní chce tu barvu odstranit, dříve než se ti ukáže na oči.“

169 Hled', drahá sestro, velice si to vážím. Vážím si ženy, která zaujímá takový postoj. Neboť jiná žena jde a vlasy si upravuje libovolně, nebo mi přímo plivne pod nohy, a uražená jde pryč, aniž by projevila respekt, pamatuj. Ježíš řekl: „Cokoli jste činili jednomu z nich, mně jste učinili.“ Vidíte? A já si toho při tobě vážím a Bůh ti za to žehnej.

170 Ale co se týče barvení vlasů nebo něčeho takového, sestro, prostě nevím. Nemohu to doložit Písmem a proto je to ponecháno na tobě. Vidíš? Pokud to chceš dělat, co se mne týče, je to naprosto v pořádku. Ale pokud vím, církev nemá takové věci ve zvyku. Pokud chceš... všechno, co není v Bibli, dobrá, jednoduše... záleží jen na tobě. Chápeš? Ale dal bych ti radu, podívej, nakolik mi je známo... víš dobře, že přirozeností ženy, je vypadat hezky, měla by tak vypadat.

171 V každé formě života na zemi je vždycky nejhezčí sameček, ale nikoliv v lidské rase. Vezmi ptáka, krávu. Vezmi stádo dobytka. Kdo je hezčí, ta stará se zhroucenými rohy kráva nebo ten statný býk? Vezmi jelena, ta nepatrná laň nebo jelen? Podívej na losa; kdo je hezčí, kráva nebo býk? Americký los, ať vezmeš cokoliv. A vezmi ptáky; třeba slepice, kohout nebo slepice? A mezi ptáky, třeba malý — veliký hezký kohout nebo malá kropenatá slepička, která sedí na hnízdě, aby vzbudila potomstvo? Vidíš? Všude ve všech rasách je vždycky hezčí sameček, s výjimkou ženy. Proč? Ona způsobila pád. Satan si ji použil právě kvůli tomu a krása je z ďábla, chápeš?

172 Satan byl nejhezčím andělem. On byl tím zastíňujícím cherubínem. Podívej jak se žena začíná nyní odlišovat od toho, čím byla kdysi? Kolik z vás si vzpomíná na Pearl... Pearl O'Brienovou? Dovolte, abych viděl vaše ruce, vás starších. Jistě, podívejte. Byla údajně nejhezčí ženou v Americe. A nyní je každá usmrkaná holka na ulici v pubertě dvakrát tak hezčí než ona. Proč? Je to přesně tak, jak říká Bible: „Že vidouce synové Boží, dcery lidské, jak jsou krásné...“ To byla banda odpadlíků, která sprovodila potopu na svět, že Bůh zničil celou lidskou rasu. Přesně tak. A dnes je všechno založené na Hollywoodu, kráse a tak dále, zatímco skutečná krása je otázkou srdce (rozumíte?) a nikoliv vnějšího projevu. Kterýchžto ozdoba budiž, ne ta zvenčí, ale ten skrytý srdce člověk, krotkého a pokojného ducha. To je

křesťan.

Tedy na tvou otázku, sestro, nevím, co bych ti správně měl říci.

Nuže, mám zde zastavit nebo v tom mám pokračovat ještě půl hodiny, a potom... mohu ještě půl hodiny? Kolik z vás vydrží ještě dalších půl hodiny? Pak nám zbude na večer trochu více času. Dobrá, pospěšme tedy dál.

OTÁZKA: (251)

Bratře Branhame, co je míněno v 1. Timoteovi 2:9, slovy křtaltováním sobě vlasů? Znamená křtaltování splétání vlasů?

¹⁷³ Podívej, sestro, nyní to... jsem rád, že tato otázka následuje po té předchozí. Neuspořádal jsem to tak, ale ona následuje ve správném pořadí.

Všimněte si, splétání vlasů v oněch dnech bylo známkou ženy z ulice (prostitutky), a proto to ona dělala, splétala si vlasy. A Pavel řekl křesťanům: „Takž také i ženy, aby se oděvem slušným se stydlivostí a se středmostí ozdobovaly, ne křtaltováním sobě vlasů...“ (neboli splétáním, to je jedno a totéž) — splétání vlasů, jelikož tím by se připodobňovaly ostatnímu světu.

¹⁷⁴ Nemáte vypadat a zachovávat se jako tento svět! Vidíte? Žena se má odlišovat. Vidíte? Tedy, křtaltování sobě vlasů... nyní jsou spletené vlasy hezké a na hony vzdálené tomuto světu. Nyní máte... upravujte si vlasy, jak se vám líbí, jen nevypadejte jako tento svět! Rozumíme si? Nevypadat, ani se neoblékat jak svět? Když se oni oblékají do šortek, ty se oblékni do šatů. Když si oni stíhají vlasy, což dělají pořád... ty si jednoduše nechej dlouhé.

¹⁷⁵ A co se týče křtaltování, splétání... tato otázka zněla, zda křtaltování znamená splétání? Ano, správně. A nyní na ulici...

¹⁷⁶ Před léty jsem si chtěl ověřit a najít, co vlastně znamenalo to „křtaltování“. Ženy, zpravidla v minulosti, si upravily vlasy vzadu na způsob koňského ohonu. A šly... měly na sobě šaty, *takto*, ale ženy na ulici si vzaly a upravily vlasy na hlavě, svinuly je *takto* a ozdobily si je květinami, *takto*, zkrátka, aby vypadaly na ulici výstředně, tak výstředně, jako to vidíme dnes. Říkám výstředně, protože víte, že jsem už starým mužem; oni je tehdy tak nazývali. A jak jim říkají dnes? Ó, nevím. Zajíčky, nebo tak nějak — ale na tom nezáleží. Říkejte jim jak chcete, jim se to stejně líbí.

OTÁZKA: (252)

Bratře Branhame, ty jsi řekl na jedné pásce, že Noe zachránil svůj dům. Znamená to, že maminka může mít stejnou víru za svůj dům? A znamená to, že každý člen rodiny bude spasen, pokud tomu budeme věřit?

177 Nuže, to je — ano, to je tak trochu... dávejte pozor jak na to budu odpovídat. Ano? Zaprvé: „Ty jsi řekl... (dovolte, abych se na to podíval) ... ty jsi řekl na jedné pásce, že Noe zachránil svůj dům.“ Jak? Protože oni věřili. Tak je to, jelikož oni uvěřili jeho poselství.

178 „Znamená to, že maminka může mít stejnou víru za svůj dům?“ Ano, sestro! Vidím za tím lkaní srdce nějaké obyčejné maminky, za členy své rodiny. „A znamená to, že každý člen rodiny bude spasen, pokud tomu budeme věřit?“ Ano, pokud oni to přijmou. Tak je to.

179 Vzpomeň si na toho žalárníka z Filipis, věřil zároveň za sebe i... pokud máš dostatek víry ke svému osobnímu spasení, nemůžeš projevit stejnou víru i pro členy rodiny? Čím je víra? Je neviditelnou silou. Čím je... je to Duch. Duch svatý přináší víru, chápeš? Je to neviditelná síla.

180 Proč vkládám ruce na nemocné? Vidiš? Pokud se mohu osobně kontaktovat s duchem v té osobě, něco se pak stane. Zde stojí Duch svatý, on zjeví tajemství srdce. On vykoná přesně to, co zaslíbil, že vykoná v posledních dnech. Lidé tomu věří, oni se na to dívají: „Ano, Pane, já tomu věřím.“

181 Inu, pokud vám nezevšedním (vidíte?) — pokud vám to nezevšední. Ty o tom troudíš den za dnem. Ale zde se jedná o příležitost. Ty jsi tomu přece nevěřil od začátku, protože jakmile tomu opravdu uvěříš... tato žena řekla: „Dotknu-li se jen toliko roucha jeho, uzdravena budu,“ a tak se stalo. Vidíte? Ona neřekla: „Dovolte, zkusím to znovu.“ Ona tomu věřila. To je...

182 Tedy, budeš-li věřit celým srdcem za svou rodinu...

183 Pohledte sem, co je moji motivací? Co dává sílu mé paži? To není můj sval, to je můj duch. Jistě, dejte jen pryč toho ducha a co si pak počne ten sval? Je naprosto mrtvý. Rozumíme si? Shnije, ale to je... vidíte, to je duch, který dává sílu.

184 Pohledte na Samsona. Mnozí z vás si myslí, že to byly takové dveře jako ty, mezi těmi zárubněmi. Jak se mohl člověk takového vzrůstu, vrhnout na lva a roztrhat ho na kusy, bratře Jacksone? Kdyby

se lev vrhnul na člověka, jehož paže jsou mohutné jak brána do stodoly, tedy, jistě, v tom by nebylo nic zvláštního, ale zvláštní bylo na tom, že on byl malým kudrnatým prckem, takovým malinkým chlapem, takovou bábovkou, maminčiným mazlíčkem, se sedmi pramínky vlasů vzadu na hlavě, jako nějaký mazánek. Ale všimněte si, on byl rovněž bezmocný jako všichni ostatní, dokud na něj nesestoupil Pánův Duch, a když Pánův Duch na něj sestoupil ten lev vyběhl a zařval, a on ho roztrhal na kusy. To nebyl Samson, to byl Pánův Duch.

185 Jak může někdo vzít osličí čelist ležící na poušti, vybilenu od slunce... a tito Filištíni měli mosazné přilby silné, asi tak na jeden palec. Dobrá, vezmi tu čelist ty a zkus udeřit do takové přilby, rozpadne se ti na tisíce kousků. To je jasné. Udeřil bych touto starou suchou čelistí... ale pohleďte, on se tam postavil s tou čelistí v ruce a srazil k zemi tisíc Filištinů, ti ostatní se poschovávali ve skalách. On řekl: „Jen pojďte sem, chcete také něco utržit?“ Ona stále byla neporušená! Co to bylo? Duch Pánův, který na něj sestoupil.

186 A tedy to je Duch Pánův. A jestliže ty máš v sobě Pánova Ducha, k víře ve své vlastní spasení, uplatni to také pro svou rodinu. Řekni: „Žádám je ve jménu Ježíše Krista, nárokuji si je! Bože, nevím, jak je o tom přesvědčíš nebo jak to s nimi uděláš, ale já tomu věřím. Věřím tomu, Pane! Pomož mi z mé nevíry.“ Požaduj to a pozoruj, co se stane. A to se opravdu stane.

OTÁZKA: (253)

Zda nevěsta bude - zda nevěsta, dříve než přijde Ježíš, zda ona bude mít plnou moc Ducha svatého, k činění zázraků, kříšení mrtvých, a tak dále, jako v tom pozdním dešti - nebo se ten pozdní déšť vztahuje pouze na těch 144 000 Židů? Zda to všichni kazatelé budou mít, anebo už máme jenom čekat na příchod?

187 Ano. Vidíte, přátelé, já — já nejsem teolog. Nejsem teolog a proto všechno, co vím ohledně Bible musím vyučovat z předobrazů a typů. Konec konců mne nazýváte typologem. Ale kdybych se podíval zde na tuto stěnu — a předtím bych se nikdy neviděl — kdybych se tedy sem podíval, mohl bych spatřit, že mám hlavu, uši, ruce a měl bych nějaké tušení o tom, jak vypadám, než bych se uviděl. Chápete? Kdybych se uviděl v zrcadle, věděl bych jak asi vypadám, až se postavím a podívám se na sebe.

188 Tedy, takovou představu mám o Bibli. „Ty věci pak,“ jak se říká

Římanech, „například nám se staly.“ Můžeme se tedy zpětně podívat na to, co to bylo, třeba jak měsíc odzrcadluje slunce. Budeš mít představu o slunci — pokud jsi slunce nikdy neviděl — vidíš měsíc a můžeš si představit, že ono je mnohem větší než on. Dobrá, když tedy vidíš, co se stalo ve Starém zákoně, je to pouhým odrazem toho, co se stalo v Novém.

189 A co se týče toho, věřím celým srdcem, že jsme nebo že v tento den... pokud nejsme my, bude někdo jiný, tak musí být. Čas vypršel, jsme na konci!

190 Všichni... svět. Bůh učinil svět během šesti tisíc let a v tom sedmém tisíciletí odpočinul. On řekl, že člověk nebude žít po celý ten čas, rok, či den. „...nebo v který bys koliv den z něho jedl, smrti umřeš.“ Adam nebo Matuzalém byl nejstarším člověkem, jaký kdy v Bibli žil, bylo mu 969 let a nedožil se onoho tisíce let. Ale lidé v miléniu budou žít tisíc let, na znamení toho, že trest byl zaplacen... člověk žije navěky, den pominul, čas skončil, oni jsou ve věčnosti.

191 Mimochodem, dostal jsem mnoho dopisů ohledně svého poselství před dvěma nebo třemi týdny na téma: „Budoucí domov pozemské nevěsty a nebeského Ženicha.“ Mnohým z nich to došlo... mě také. Ač jsem to nedotáhnul do konce.

192 Inu, všimněte si. Co se týče toho, podívejte, Abraham spatřil... inu, jak On jednal s Abrahamem, tak jedná i s jeho semenem. Tedy, jednoho dne, když se sem vrátím, rád bych se tomuto tématu věnoval podrobněji a ukázal vám zastávky Abrahamova života. Je to tak jako s Lutherem, Wesleyem až do naší doby, On s církvemi jednal přesně tak, jak s Abrahamem, jak se zjevil, jak potvrdil svoji smlouvu s ním pod prolitou krví, to bylo ve Filadelfském církevním věku. Ano, přátelé to byl věk krve, Luther — věk Wesleye.

193 Ale dále, pozorujte ten Letniční věk. Když on došel až sem, On dal zaslíbení jako El Šaddaj, „můžeš ze mne sát.“ Otázka zní: Můžeš sát? To bylo postaveno před ty letniční, vidíte. Můžeš sát? Ale oni to neudělali, oni se chopili prsu denominace, odkud přišli. Ale potom přišlo semeno, to pravé semeno, aby sálo z toho prsu.

194 Co bylo tím posledním znamením, předtím než se vrátil ten po celá dlouhá léta očekávaný syn zaslíbení? To byl Bůh stojící ve formě člověka. Který mohl rozeznat myšlenky v srdci Sáry (Sára je předobrazem církve, znázorňuje církev) — rozeznávat myšlenky, které byly v církvi, nacházející se za Ním. Souhlasí to? A ihned potom se ona

změnila v mladou ženu a on v mladého muže, a Izák se objevil na scéně, ten syn zaslíbení.

¹⁹⁵ Věřím, že jste svědky té poslední věci, která se stane s církví před vytržením. Přesně tak. Věřím tomu. Déšť je ten tam. Jen si přečtete první tři kapitoly Zjevení a uvidíte, co bylo církvi zaslíbeno. To je zaslíbeno církvi, právě zde — v církevních věkách.

¹⁹⁶ Všimli jste si v ten den, kdy jsme začali s těmi troubami, jak Duch svatý řekl: „To sem nepatří.“ Vidíte, je to tak?

¹⁹⁷ Inu, pozdní déšť, 144 000 Židů, ne, to není — oni nebudou — to bude až Eliáš a Mojžíš... tam se budou dít ty zázraky. Věci, na které očekávají lidé, ti letničníci, na zázraky, ony se budou dít tam, pod nimi (troubami). Podívejte, to je Mojžíš a Eliáš. Oni raní zem kletbou, kdykoliv budou chtít, zavřou nebesa, aby nepadal déšť za dnů jejich prorokování. A Bůh se postaví a bude za ně bojovat, jako v minulosti, a vyvede je mohutným ramenem, přesně tak, jako z Egypta, z těchto „ismů“ tohoto světa. On to udělá, ale to nebude...

¹⁹⁸ My máme jednoduše čekat na příchod Páně. Prosím čekejte, mějte vaše lampy ozdobené, naplněné olejem. Modlete se každou hodinu, nejen každého dne, každou hodinu. Buďte jen stále připraveni, buďte hotoví, buďte milí a bděte...

Ó, dny radostného Milénia přijdou, kdy přijde náš požehnaný Pán vzít čekající nevěstu svou. Ó, srdce mé plné uchvácení je,

když ku porodu pracuji, bdím a modlím se. Neboť náš Pán vrací se na tuto zem zpět.

To je to, to je naděje církve této hodiny.

OTÁZKA: (254)

Je jméno Ježíše Krista postačující při křtu, nebo to musí být ve „jménu, Pána Ježíše Krista?“

¹⁹⁹ Jedno nebo druhé. Já to dělám ve jménu Pána Ježíše Krista, vidíte, protože si myslím, že On je naším Pánem. Tedy, pouhé jméno Ježíše, jak to dělají někteří bratři při křtu, s tím nesouhlasím, poněvadž si uvědomuji, že mám hodně přátel, kteří se jmenují „Ježíš,“ hodně kazatelů, v Mexiku a v Itálii, a tak dále. Oni se jmenují „Ježíš“ a proto „Ježíš“ zde nepostačí. On se narodil jako Kristus a Spasitel, On se narodil jako Spasitel, Kristus, pomazaný. A v osmi dnech mu bylo dáno jméno Ježíš. Pak byl Pánem, Ježíšem Kristem. Tím On byl. V pořádku.

OTÁZKA: (255)

Bratře Branhame, dovolí ti Pán, abys nás poučil v záležitosti otázky rozvodu v současné době? Otázka zní: Může se muž oženit podruhé v případě, že byl ženat a jeho manželka se s ním rozvedla? Pokud oba uzavřou další manželství, budou oba cizoložit? Ty ses zmínil o tom, že to má souvislost se semenem hada. Jak tedy?

²⁰⁰ Inu, to je jedna z nejošidnějších otázek, která se opakuje v té hromádce papírů a zároveň je nejčastější otázkou v dnešním světě. Tedy, poslyšte, mám k tomu jistý důvod. Kdybych opravdu dnes ráno přednesl této církvi, a na pásku, správnou nauku o manželství a rozvodu, to by způsobilo zhroucení každého sboru v této zemi, pokud by to uposlechli. Tak je to.

²⁰¹ Tak tedy, nemohu si pomoci, zde leží Bible přede mnou a mám na tuto otázku to „Tak praví Pán!“ Obě strany, které se hádají, jsou na omylu. Zároveň ti, kteří znovu oddávají jednu oddané a tak podobně, oba jsou na omylu, co se týče jejich praxe, ale pravda je uprostřed cesty. Nechci... chci to zaznamenat na pásek a pro případ, že se mi něco stane, bratři si to budou moci po mém odchodu poslechnout, rovněž i církve. Ale chci to nahrát na pásek a prostě ukázat v čem to vězí, ale udělám to teprve tehdy, až budu k tomu cítit Pánovo vedení, do té doby o tom neřeknu nic. Ale cítím, že v těchto věcech musím být prostě veden Pánem, pokud bych nebyl, pak by to způsobilo více škody než užitku, chápejte.

²⁰² Všimněte si nyní toho. Otázka: „Může se muž oženit podruhé v případě, že byl ženat a jeho manželka se s ním rozvedla? Pokud oba uzavřou další manželství, budou oba cizoložit?“ Inu, můj příteli, nerad bych ranil tvoje city, ale je to pravda. Ježíš řekl: „Kdož propuštěnou pojme, cizoloží.“ Chápeš? Tedy, nerad to říkám, ale je to pravda.

²⁰³ „Ty ses zmínil o tom, že to má souvislost se semenem hada.“ Vidíte? Nepamatuji si na to, že bych se o tom zmínil, ale snad ano, možná jsem někde o tom něco řekl.

²⁰⁴ Jak tomu bylo tenkrát, když jsem něco popletl a náhodně jsem se o tom později dozvěděl, to způsobí... zrovna jsem to zachytil v tom místě, a je to na pásku, a možná se mi někdo kvůli tomu ozve. Když jsem mluvil o sedmi troubách, řekl jsem, že to bylo sedm trub. Odvolával jsem právě na Letnice. A od Letnic do sedmi — do těch trub

— uplynulo sedm sabatů. Sedm sabatů leží mezi paschou a Letnicemi (rozumíte mi?), což v součtu dává 50 dnů. Vidíte? Ale když jsem se na to odvolával, řekl jsem: „To znamená sedm věků církve.“

²⁰⁵ Na této pásce (pokud se vám náhodou dostane do ruky a tak podobně) — na této pásce by mělo být, že v sedmém měsíci přicházejí svátky trub, které znamenají sedm věků církve, sedm měsíců, nikoliv sedm sabatů. Sedm sabatů... to jsem tam objasnil. Řekl jsem sedm sabatů, takto, ale pak jsem tuto myšlenku přenesl dál, zatímco tam po Velikonocích, nebo správně po Letnicích, to bylo sedm měsíců, a pak přicházel ten svátek. Poté, když přinášeli snopek obracení. Pak můžete vidět... pamatujte, ten snopek se po čase měnil v bochník chleba. Snopek — jeden snopek — ale potom se měnil v jeden bochník. Ó, v tom je obsažena důležitá nauka; ještě jsem se toho ani nedotknul. Ale pokud na to přijdete na pásce, pamatujte, podívejte se do Bible. Vidíte, po uplynutí sedmi měsíců od té doby. Spočítejte sedm měsíců: leden, únor, březen, duben, květen, červen, červenec, to bude červenec, sedmý měsíc, který znázorňuje plnost sedmi církevních věků. Nějaký kazatel se toho může chopit a pak z toho bude mít namále. Vidíte to zde? V pořádku.

²⁰⁶ Ale vraťme se zde k tomuto, chtějme trochu... zde, co vám říkám já, ne Pán, dovolte mi to vyjádřit. Pokud jsi v této době ženatý, oba jste spasení, jste naplnění Duchem svatým, vzájemně se milujete, máte malé děti (inu, pamatujte, to jsem já, nikoliv Pán), jděte spolu dál a žijte spolu, buďte šťastní, už nemůžeš žít se svou první ženou, už se nemůžeš s ní oženit. Kdybys opustil tuto a vrátil se k té první, uděláš ještě horší věc než na začátku, chápeš? A tak podívej, to je samý zmatek; není z toho žádné vyjítí. Je zde pouze jediná pravdivá cesta dle Bible, abyste oba zůstali sami.

²⁰⁷ Nyní tedy... to je jediné východisko o kterém vám mohu v tuto chvíli říci, ale to obsahuje ještě jednu věc, o které se teď nemohu zmínit a z toho důvodu říkám, tentokrát „Ne já, ale Pán, žijte tak dál“ (zůstaňte tak - překl.) Jednou, až to budete mít na pásce, pokud to vůbec bude nahráno, připomenete si, jak to bylo řečeno. Pokud budete moudří, pak to jistě pochopíte (rozumíte?), jak jsem to onehdy vyjádřil a pak si tím budete jisti.

OTÁZKA: (256)

Bratře Branham, máme chodit do jiných církví i když ony s tebou nesouhlasí?

208 Jistě že ano! Ježíš chodil, ačkoliv byl jimi znevažován. Chodte. Všimněte si, jak je zde řečeno: „Máme chodit do jiných církví i když ony s tebou nesouhlasí?“ Jistě, nevím... dobře víte, že já nejsem jediný kamínek na pláži. Jinde jsou také dobří muži, doufám, že jsem jeden z nich. Vidíte? Ale nechodte tam...

209 Jednou jsem byl pozván na něco takového. Jistá skupina v Arizoně mne na to upozornila. Jisté sdružení kazatelů řeklo: „Jediná věc, kterou proti tobě máme, bratře Branhame je (jedna z věcí), nemůžeme lidi nikam dostat, do žádné jiné církve, ty, kteří mají s tebou obecenství.“ Řekli: „Oni mají děti a tak dále, nechodí do kostela.“ A řekli: „Dobrá, řekli jsme jim, že jsou vítáni v našem kostele.“

210 Víím, že jste tam vystaveni nátlaku, chtějí, abyste se k nim připojili, vy se však nemusíte připojovat, ale posílejte své děti někam do nedělní školy! I vy chodte do kostela, nesedte v neděli doma, nechodte rybařit, nebo na lov a tak podobně.

Pokud říkáte: „Dobrá, ale nejsem přece legalista.“

V pořádku, ale ohledně této věci raději jím buď, jinak zneuctíš den Kristova vzkříšení. Chod' tedy někam do kostela!

211 Kdybych šel... kdybych se nemohl dostat... kdybych šel do nějaké církve, o které víím, že s ní vyznáváme pouze jednu společnou věc — totiž, že Ježíš byl Synem Božím. Oni to říkají, (ač o tom pochybuji), ale já bych tam přesto šel a poslechl si to. Možná řekneš... to je tato církev, ale ta druhá může být na způsob baptistů. Oni říkají: „Ano, věřím, že musíš mít prožití.“ V tom bych byl s nimi zajedno. Oni věří, že Ježíš Kristus byl Synem Božím, já věřím, že je potřebné prožití. V pořádku.

212 Potom možná Sbory Boží. Oni věří... vidíte, s nimi bych mohl sníst z toho chleba tři nebo čtyři krajíce (chápete?), neboť jsou schopni věřit...

213 Jak jednou, když ta dotyčná osoba telefonovala a chtěla si to objasnit, řekla: „Ty jsi řekl...“ (ten kazatel, ten muž si chtěl o tom popovídat; ubohý bratr, on je tak obelhán) on řekl: „Tedy dobrá, bratře Branhame, podívej,“ řekl, „on je proti Sborům Božím.“ A pokud by tato páska padla do rukou nějakého kazatele Sborů Božích, rád bych se od vás dozvěděl, kdy jsem se nějak provinil proti nim nebo někomu jinému! Jak by se to mohlo stát, přece vaše vlastní ústředí přiznalo, že jsem k vám poslal tři čtvrtě miliónů mých dětí které se skrze mne

obrátily, které jsem zplodil v Kristu? Jak tedy mohu být proti Sborům Božím? Jak mohu být proti jednotářům? Nejsem proti žádným jednotářům, Sborům Božím, Církvi Boží, proti nikomu! Jsem naproti tomu proti všem systémům, které lidi rozdělují.

²¹⁴ Pohledte, poslal jsem do Sborů, podle jejich vlastního odhadu, tři čtvrtě miliónu mých vlastních dětí. Pokud oni jsou tak špatní, proč jsem to udělal? Proč? Myslím si, že v této zemi nejlepším východiskem je posílat je k nim — buď k jednotářům, nebo některým s letničním přesvědčením, jelikož oni věří v Božské uzdravení, věří v nadpřirozeno, věří v křest Duchem svatým. To je tedy nejlepší... nemohu je všechny přivést sem, jsou po celém světě. Po celém světě mám přátele, děti, které jsem zplodil v Kristu. A proto je posílám podle svého nejlepšího zdání... už jste mne někdy slyšeli dělat výzvu k oltáři? Říkám... když oni přijdou a přijmou spasení, říkám: „Nyní jděte do nějaké dobré církve plného evangelia, a mějte svůj domovský sbor.“ Kolik z vás slyšelo, jak jsem toto řekl? Jistě, jistě. Dobrá, proč bych je tam tedy posílal? Nebyl bych pokrytcem, jestliže bych své vlastní děti posílal na smrt? Jsem vzdálen něčemu takovému. Jistě, přátelé!

²¹⁵ Pokud tedy nemůžeš chodit... pokud nemůžeš přijít sem do modlitebny, najdi si někde nějakou církev, choď tam. Nemusíš souhlasit se vším, co oni dělají. Účastni se té části chleba, kterou oni vysluhují. Pokud podají česnek, tak co, nech to prostě tak, ale to je přesně... jistě, choď do kostela. Jakmile se jeho dveře otevrou, rychle pospíchej. Pokud oni nevěří, nu dobrá... inu, nemusíš se toho účastnit. Nepřipoj se k nim, nepřipoj se k žádné z těch církví, ale do ní choď, měj s nimi obecnství. Odkud můžeš vědět, že to není od Pána? On řekl, že všechny věci napomáhají k dobrému! A možná je tam nějaká duše, která má být spasena, a ty na ni můžeš posvítit světlem. Chápeš? Jen tam jdi. Nebuď arogantní, buď milý a lidé začnou říkat: „To je taková křesťanka nebo křesťanský pár, takový mladý křesťan nebo křesťanka. Aj, to se mi líbí... hochu, oni se chovají tak, jako kdyby měli něco opravdového.“ Vidíte? A řeknou: „Co to je?“

„To je to.“ Řekněte jim o tom. Buďte jen slaními a oni se stanou žíznivými.

OTÁZKA: (257)

Drahý, bratře Branham: věříš, že znamení budou provázet všechny, kteří mají Ducha svatého?

Řekl to Ježíš, u Marka 16.

OTÁZKA:

Pokud ano, co je potom s lidmi, kteří celým srdcem věří poselství, aniž by je tato znamení provázela? Jsou nevěřící nebo je jim zapotřebí Ducha svatého? Pokud ano, prosím pouč nás o tom dnes, jak přijmout Ducha svatého. Věříme, že jsi Božím mluvčím pro tento den. Tvůj bratr.

²¹⁶ Děkuji, můj bratře, že si mne takto vážíš, jako svého bratra. Myslím si, že to je velice dobrá otázka. Ano, přátelé, v tom máme malou mezeru. Pokud možno, rád bych se tomu věnoval trochu déle. Vidíš? V tom máme mezeru. Pohleďte! Někteří z vás... vidíte. Pokud nemůžeš přijmout křest Duchem svatým bez prožití, kdy se to stalo... inu, pokud věříš každé „špetce Slova,“ říkáte... říkáte, že věříte každé špetce Slova, v tom případě to Slovo tam leží v očekávání na Ducha svatého, který ho uvede do akce, ale je potřeba zapálit svíci.

²¹⁷ Zde máme tu svíci s knotem uprostřed, obalenou lojem, všechno, čeho je zapotřebí je v této svíci, ale dokud na to nepřijde oheň, ona nevydá žádného světla. Nezáleží na tom, jak ta svíce je dokonalá, jak dokonale může hořet a tak dále, musí být nejdřív zapálená a pak bude hořet. A jestliže ty věříš, ale máš pouze marnou iluzi o tom co je Duch svatý, láska, radost, pokoj, trpělivost, dobrota — zkrátka ovoce, které to přináší — až Duch svatý sestoupí s ohnivým prožitím a zapálí tuto svíci, pak teprve... tak jsi ještě nepřijal Ducha svatého. Vidíš? Musíš mít toto prožití, abys měl Ducha svatého.

OTÁZKA: (258)

Jsem členem odborového hnutí. Je to slušné na křesťana? Slovo říká: „Nepřísahej - nepřísahej.“ My musíme přísahat na konstituci odborových svazů. Poté, co jsem se stal křesťanem, už nejsem aktivním členem, ale stále platím poplatky.

OTÁZKA: (259)

Bylo jméno Jidáše Iškariotského vymazáno z Beránkovy knihy života, nebo v Beránkově knize života vůbec nebylo?

²¹⁸ V pořádku. Co se týče odborových svazů: Víím, že pracuješ... vy muži, tam máte odborové svazy a věci, které... pokud chcete pracovat musíte patřit k nim. Je to tak. Zkrátka musíte. Ale pozorujte, jelikož

jednoho dne nastane přechod z odborů k náboženství, ale zapamatujte si, ony jsou jen předchůdcem všeho, co se sjednocuje. Nebudete moci pracovat, oni vás nepustí do práce, stanete se stávkokazem, pokud se k odborům nepřipojíte.

219 Jen si zapamatujte, vy mladí lidé, zapamatujte si, co o tom řekl bratr Branham. Nechtě jsou má slova vyryta ocelovým rydlem na nějaké železné hoře! Tak praví Pán, totéž se bude opakovat v náboženství. Budete muset patřit k nějaké denominaci, jinak nebudete moci kupovat ani prodávat. A tak buď bratře, velice opatrný. Nechtě to bude omezeno výhradně pro odbory. Sleduj to, to je jen varování.

220 „Bylo jméno Jidáše Iškariotského vymazáno z Beránkovy knihy života nebo tam vůbec nebylo?“ Ne, ono tam bylo, ale bylo vymazáno. Chápete? Neboť v 10. kapitole Matouše Ježíš ho povolal spolu s ostatními a dal jim moc nad nečistými duchy. Oni tedy šli a vymítali duchy, jak jim Ježíš nařídil, když řekl: „Viděl jsem satana padajícího z nebe.“ Souhlasí to? A oni se vrátili, všichni jeho učedníci spolu a radovali se a On jim řekl: „Neradujte se z toho, že se vám poddávají duchové, ale raději se radujte, že vaše jména jsou napsána v knize života.“ Vidíte? Je to tak. Jidáš byl jedním z nich! Vidiš?

221 A tak před soudem, zapamatujte si, před soudným stolcem: „A soud zasedl a knihy otevřeny jsou. A jiná kniha také je otevřena, to je kniha života, i souzení jsou mrtví podle toho.“

222 Inu, zde to máme, odpověď na tuto otázku před chvílí. Vidíte? Před soudným stolcem. Ježíš, církve, nevěsta, jež byla vytržena, odešla do slávy a byla tam nahoře, byla oddána, pak se vrátila na zem a žila tisíc let. A když se vyplní tisíc let, bude satan propuštěn z žaláře svého, kde byl andělem spoután v řetězu, to nebyl řetěz ve smyslu klády, to byl řetěz okolností, všichni jeho poddaní byli totiž v pekle. Všichni, jež byli na zemi vzkříšeni, to byli ti vykoupení a Ježíš byl s nimi. A tak on neměl na koho působit, ale na konci tisíciletí, druhého zmrtvýchvstání... „Blahoslavený a svatý, kdož má účast v prvním vzkříšení. Nad těmi ta druhá smrt nemá moci.“

223 Všimněte si, v tom druhém vzkříšení, když oni povstanou, satan bude propuštěn ze svého vězení na krátký čas, pak zasedne soud. Nyní dávejte pozor, Ježíš s nevěstou jako král s královnou sedí na trůnu, bílém soudním trůnu a knihy otevřeny jsou, knihy hříšníků. A jiná kniha otevřena je, která je knihou života a všichni byli souzeni nevěstou. „Nevíte-liž, že svatí svět souditi budou? (Zde mluví o těch malých svárech, které mají mezi sebou před úřady.) — nevíte-liž, že

svatí svět souditi budou?“ Rozumíme si? V pořádku.

OTÁZKA: (260)

Mohl bys objasnit, co je to za skupinu ve Zjevení 20:4? Jsou částí nevěsty z minulosti nebo budoucnosti?

²²⁴ To je nevěsta v celku, jak ta minulá, tak ta současná. Oni jsou nevěstou v celku, neboť žijí v miléniu. V pořádku.

OTÁZKA: (261)

Můžeš prosím [dobrá, to je přesně tatáž otázka]... Zjevení 20:4, jsou to duše ståtých pro svědectví Kristovo, kteří se neklaněli šelmě, ani nepřijali její znamení na své [ó, teď vidím, oč se jim jedná; tohle mi bylo zrovna teď podáno.]... neboť se zde říká, že ožili a kralovali s Kristem tisíc let? To je záhadné, kvůli pronásledování nevěsty, ale kým by oni ještě mohli být, jestliže kralují s Kristem tisíc let? Může to být těch 144 tisíc?

Ne, nikoliv. To je nevěsta. Inu, pamatujte, pamatujte, oni...

²²⁵ Ty jsi řekl: „...zatímco byli ståtí pro svědectví...“ Nyní říkáš: „...neboť se neklaněli šelmě...“ jistě! Říkáš: „...šelma teprve přijde...“

²²⁶ Šelma byla po celou tuto dobu; byla to šelma, která je házela jako žrádlo do lvích jam a jako krmivo na římských arénách. To byl antikrist, to byla šelma jež stanovovala formu náboženství. Přesně tak — téměř jako vzor. Římská církev vyšla z Bible a pak... co oni pak udělali, oni se organizovali, udělali instituci, udělali z toho univerzální církev a všichni, kteří se jí nepokloní budou zničení, vidíte, tak to bylo.

²²⁷ A ti, jež se tehdy nacházeli v této části těla... inu, toto tělo rostlo jako strom, dokud nedorostlo do hlavy, vidíte. A všichni, rovněž ti mučedníci a pronásledovaní a tak dále...

²²⁸ Ale Ježíš nám dal pokoj na onom břehu řeky, obdobně jak to učinil s těmi pokoleními tam, kteří překročili řeku. A teď...

OTÁZKA: (262)

Co mohu pro něj udělat? Mám pokračovat [aj!] a starat se o otce na farmě? Co mám dělat... vydělal na živobyty pro...? a zde se podepsal svým jménem.

Ano, můj bratře... je zde napsáno. Nevím, kdo to... řečeno: „Bratře

Branhame...“ on prostě začíná: „Co mohu pro něj udělat?“

²²⁹ Inu, snad se jedná o nějakého syna, pro svého otce. Podívej můj milý bratře, budiž požehnan, jestliže se postaráš o svého otce, protože tvůj otec se staral o tebe, kdy ses ty nemohl postarat o sebe. A první přikázání se zaslíbením, první přikázání se zaslíbením zní: „Cti otce svého i matku, ať se prodlí dnové tvoji na zemi, kterou tobě dává Hospodin, tvůj Bůh.“ Vidíte? Postarej se o svého otce jak jen můžeš. Dohlížej na to, aby se mu dostalo toho nejlepšího.

OTÁZKA: (263)

Ty jsi řekl, že Kain byl ze semene hada. Proč tedy Eva řekla: „Obdržela jsem muže na Hospodinu.“

Pojďme do toho. Ale raději bych s tím počkal na odpoledne. Ano. Proberu to odpoledne. Ó, to zabere dosti času, abych to vysvětlil. V pořádku.

OTÁZKA: (264)

Drahý bratře Branhame: mohl bys mi vysvětlit verš z Izaiáše 2:2: „I stane se v posledních dnech, že utvrzena bude hora domu Hospodinova - hora domu Hospodinova na vrchu hor, a vyvýšena nad pahrbky, i pohnou se k ní všickni národové.“

²³⁰ Ano, tohle jsem už právě udělal, předminulou neděli. Utvrzena bude hora domu Hospodinova na vrchu hor a vyvýšena nad pahrbky, i pohnou se k ní všickni národové. Tato veliká... pokud ještě nemáš... pokud nemáš pásku o budoucím domově nevěsty a ženicha, tam je to přesně vysvětleno.

Ó, aj! Možná by už bylo lepší skončit, poněvadž, ó, moji bratři, nejsme schopni to všechno probrat. Jů!

OTÁZKA: (265)

Bratře Branhame, je... [dovolte mi, abych se na to nejdřív podíval], bratře Branhame, mnoha následovníky tvého poselství je obecně přijímáno, že jsi Mesiášem pro tento den. Je to pravda?

²³¹ Nikoliv, přátelé!

OTÁZKA:

Řekni nám na rovinu, bratře Branhame. Zdráháš

se odhalit, kým jsi a dobře víš, že s takovou službou, kterou ti dal Bůh, měl by ses ztotožnit někde v Písmech.

OTÁZKA: (266)

Číslo 2: Řekl jsi nám svůj důvod svého prvního odjezdu do Arizony. Řekl jsi nám proč a stalo se tak, ale neřekl jsi nám, proč jsi tam šel znovu.

²³² Zaprvé, nejsem Mesiáš! Pochopte! Mesiáš je Ježíš Kristus, avšak my jsme pouze „mesiášci,“ každý jeden z nás. Mesiáš, Mesiáš znamená pomazaný. A v Něm přebývala plnost Božství tělesně; ve mně přebývá pouze část Jeho Ducha, stejně tak ve vás. Byl mi dán určitý dar k poznání některých malých věcí a předvídání. Ale to ze mne i nadále dělá jenom vašeho bratra, chápejte. Nejsem žádný Mesiáš, jsem vašim bratrem, pastýřem stáda. Kdybych vám řekl, že jsem Mesiášem, byl bych lhář, pochopte, a já nechci být lhář.

²³³ „Tedy, proč jsi poprvé odjel do Arizony?“ Tomu rozumíte. Šel jsem tam ve jménu Páně, jelikož jsem tam byl poslán na základě vidění. Podruhé jsem se vrátil rovněž s určitým úmyslem. Nechte to na pokoji (nešťourejte do toho - překl.) Vím kvůli čemu jsem tam šel, všechny věci nemohu zveřejňovat. Když — když o tom neví ďábel — on to nemůže vzít z mého srdce. Kdybych to vyřkl, pak by se toho mohl zmocnit, ale on nemůže, on to z mého srdce nemůže dostat. Když tedy řeknu: „Počkejte, dokud se to nestane!“... Zapamatujte si, zachovejte tuto pásku, šel jsem do Arizony s jistým úmyslem. Prosím tedy, vydržte to se mnou. Rozumíte? Dělejte co vám řeknu, konejte to, co vám řeknu.

OTÁZKA: (267)

Bratře Branhame, mám některé otázky, na které bych se tě chtěl zeptat. Dozvěděl jsem se, že jsi měl poradit některým lidem, aby prodali své... [snad bude lepší, když i tuto nechám na pokoji; podívejte; dobrá, už stejně je načase, abychom skončili; možná se k ní vrátíme po obědě, ale odpovím na ni, každopádně se o to pokusím; nevím, bylo mi to podáno, vidíte; Billy mi jich dal ve dveřích do ruky plnou hrst]. Dozvěděl jsem se, že jsi měl poradit některým lidem, aby prodali své domy a následovali tě do Arizony, jinak že nebudou ve vytržení. Je to pravda?

²³⁴ To je lež!

OTÁZKA:

... nebo máme prodávat naše domy, nebo řekls vůbec něco takového?

²³⁵ Nikoliv, přátelé! Nikdy jsem to neřekl! Pokud jsem něco řekl, pak jsem doporučoval lidem, aby to nedělali. Vzpomínáte si, pamatujete si onehdy ten sen Junnie Jacksona o tom, jak jsem tam šel? Junnie měl sen, že viděl tuto... kolik z vás si vzpomíná ten sen a rovněž ten výklad, který mi dal Pán: Tuto velikou horu, na které jsme stáli, a to setřelé písmo, a já se ho pokoušel objasnit, a nebyl jsem schopen to udělat. A vysvětloval jsem jim to. A když jsem byl téměř hotov, všichni jsme to vykládali a já potom sáhl (to všechno bylo ve snu), a vzal do ruky nějaký prut, a uťal jsem vrcholek této hory, a podíval se tam, ten vnitřek byl celý sněhobílý, jako mramor, ale nebylo to popsáno, a já řekl: „Všichni zde zůstaňte stát a dívejte se na to, zatím co já tam vejdu.“

²³⁶ A, Junnie... všichni přítomní tam přistoupili a všichni bratři se na to dívali, a jiný... Nemohli to pochopit, řekli: „Dobrá, ale co se z toho dozvíš? Tohle zde ani není popsáno, ačkoliv on tam ten nápis z vnější strany přečetl. Proč tohle zde není popsáno? Tomu přece nerozumíme.“

²³⁷ A junior se podíval dozadu a spatřil mne odcházejícího na západ, směrem k zapadajícímu slunci, vzdalujícího se za horu, za další horu, prostě... a když se ti ostatní otočili uviděli, že jsem zmizel, a celá početná skupina vyrazila tímto směrem, a jedni chtěli jít sem a druzí tam, zatímco jsem jim řekl, aby zde zůstali. Stůjte zde, stůjte právě zde, to je to pravé místo.

²³⁸ Potom, když jsem to udělal, potom jsem opravdu odešel; krátce poté se mi ukázal anděl Páně a řekl: „Jdi do Arizony.“ Uslyšel jsem ten výbuch a šel jsem tam, a co to bylo? Ten chlapec měl úplně správný sen, a Pán ho správně vyplnil... vzpomeňte, řekl jsem: „Jdu tam za nějakým účelem.“ Když jsem tam přišel, bylo to tajemství sedmi pečeti, které byly zapečetěny uvnitř této hory Páně. Vrátil jsem se tu s otevřením těchto sedmi pečeti, vidíte.

²³⁹ Ne, neměli byste to dělat. Jestliže chcete jít, pak je to na vás. Já bych samozřejmě... oh, já přece nejsem zvědav na to kam půjdete, ale pokud to chcete udělat v domnění, že odtamtud bude vzata nevěsta, jste na omylu.

²⁴⁰ „Slyšel jsem rovněž, že... slyšel (dovolte mi... mám to zde nějak

pomotané, podívejme se) ... vytržení. Je to pravda nebo máme prodávat naše domy nebo řekl jsi vůbec něco takového?“ Ne, nikdy jsem to neřekl. Nikdy... vždycky jsem lidem doporučoval, aby zůstali tam, kde jsou a vydrželi, vytrvali, dokud nepřijde Ježíš. Pokud jsem vám to už vícekrát řekl, ať tato páska vám připomíná, ať tento den zůstane památný, ať moje slova vám to stále připomínají, nikdy, ani jednou jsem nikomu neřekl, ani se nikoho nesnažil získat, nepokoušel dostat do tohoto sboru! Nikdy jsem... nakolik vím, co se týče řeči o tom, aby opustili své vlastní sbory a prodali svůj majetek, Bůh ví, že jsem vždycky doporučoval lidem, aby byli křesťany, a zůstali tam, kde jsou, dokud je Bůh nepovolá. Všichni to ví. Zůstaňte zde! Ale co se týče, abych lidem říkal... někdo řekl: „Dobrá, ale já tam chci jet. Chci žít...“ jdi kam chceš, to je v pořádku. Nejsem zvědav na to, kam půjdeš, mne to nezajímá.

²⁴¹ Ale nyní, při pomyšlení na to... podívejte, co to působí? To je počátkem kultu, vidíte, a tím mne dostanete do nesnází. Oni tam už mají skupinku, která už brzy bude odkázána na dobročinnost. A co bude potom? „Přišli jsme sem, abychom byli ve vytržení nevěsty.“ A novináři čekají jen na to! Čekají jen na dobu, kdy oni budou odkázáni na dobročinnost a nebudou se moci vrátit do svých domovů. Co si pak počnou?

²⁴² „Dobrá, následovali jsme sem, bratra Branhama. Domnívali jsme se...“ já na tom nenesu žádnou vinu. Drazí, milí přátelé, oni ví jak je miluji, dokonce v jejich omylu. A oni... tedy, oni... i přesto je miluji. Rozumíte mi? Miluji je, jsou to moje děti, ale oni mě neposlechli v tom, co jsem jim chtěl říci. Chci něco vykonat ve jménu Páně a oni mi to znemožňují. Rozumíme si? Ve skutečnosti jdou proti mně, místo, aby šli se mnou. Oni konají...

²⁴³ Copak jsem vám neřekl, že pokud budu kázat nějaké poselství, že to bude právě zde v této modlitebně? Všechno co budu dělat, vrátím se sem a vám to řeknu nejdříve, právě v této modlitebně. To byl můj slib!

OTÁZKA: (268)

Rovněž jsem zaslechl, že se šíří učení, že kniha, kterou jsi napsal před několika lety o chlebě života... vykládají to tak, že všichni musíme být s tebou, jinak si necháme to vytržení ujít.

²⁴⁴ Dobrá, tato kniha se mýlí. Kniha o chlebě života, teď si na ní

vzpomínám, to měla být krmě pro celý svět (univerzální), všude. Podívejte, nesnáz je v tom... inu, vy jste poctiví lidé, ale takovéto věci se prostě musí dít. To provází každé shromáždění.

Nedávno jsem četl o Martinu Lutherovi, nechci se přirovnávat k němu, ale tohle je reformace stejně tak, jako byla tehdy. A byla tam postavena otázka... historik, on řekl: „To bylo úžasné, pomyslíme-li na Martina Luthera, jak se on mohl postavit proti Katolické církvi a obstát. To byla nádherná věc, ale,“ řekl, „to však nebylo největším zázrakem při Martinu Lutherovi. Nýbrž jak on mohl pozvednout svou hlavu nad celý ten obklopující jej fanatismus, který to provázel, a zůstat věrný Slovu, svému povolání...“ vidíte?

²⁴⁵ Nikoliv, přátelé! Nepřidávejte svůj vlastní... každý muž nebo žena, který přidá něco k tomu, co říkám, ten nevěří tomu, co říkám. Oni nev... oni říkají...

OTÁZKA: (269)

Rovněž rodiny, které prodaly majetek a odjely do Sierra Vista v Arizoně, to bylo vyloženo z jednoho z tvých kázání [moment] - „Malý Betlehem, Malý Betlehem,“ - totiž, že vytržení se stane v Arizoně. Doporučoval jsi jim, aby tam odjeli?

²⁴⁶ Opravdu ne. Když mi o tom napsali dopis, byl to někdo z Connecticutu nebo tak nějak, odpověděl jsem na ten dopis a řekl jsem: „Děláte ten nejhorší tah, jaký jste ve svém životě udělali. Nedělejte takové věci.“ Podívejte, nemůžete... lidé, jen si vzpomeňte... všichni přece víte, že jsem takto lidem nikdy neradil, radil jsem spíše naopak. Ale podívejte, takovéto jevy musí provázet shromáždění. Proč mne lidé nazývají Mesiášem? Proč lidé...? Oni musí... dobrá, jeden náš zdejší člověk se onehdy předvedl kvůli takové maličkosti, on si vedl tak, že chtěl všechny lidi pokřtít v mém jménu. A to by ze mne udělalo antikrista! Ale já o takové věci nestojím, všichni to přece víte. Ale hleďte, to musí... to jen potvrzuje pravdivost tohoto poselství.

²⁴⁷ Copak nepřišli k Janovi, tomu předchůdci prvního Kristova příchodu a neříkali mu totéž: „Nejsi náhodou Mesiášem?“

On řekl: „Nejsem! Nejsem ani hoden rozvázat řemínek jeho obuvi. Nejsem hoden k Němu pozvednout zrak.“ Vidíte to? Ale on řekl: „Přichází po mně...“

OTÁZKA: (270)

Bratře Branhame, schází nám ještě něco? Tito lidé říkají, že věří, že každé tvoje slovo je pravdou [ale to není pravda, oni nevěří, dokazují to svými vlastními skutky], prosím o tvou jednoznačnou odpověď ohledně toho: ano nebo ne [už jsem to řekl, v pořádku], a pokud to je pravda, chceme být hotoví a spojit se s těmi ostatními - zbývajícími. Velice ti děkuji za tvou odpověď na tyto otázky, budu na ni očekávat tuto neděli, pokud Pán bude ještě prodlévat.

248 Ó, aj! Dobrá, bratře, sestro, doufám, že to bylo pochopeno, že jsem ne... tedy, pokud lidé... ó, jistě, chcete-li se přestěhovat do Arizony a bydlet... já zůstanu v Arizoně možná ještě tento první semestr. Musím se ale vrátit. Mám... chci tam zůstat, děti tam jsou zdravější a tak dále. Chci tam ještě nějakou dobu zůstat a mám k tomu jistý důvod. Vzpomínáte si, na pásku, „Tak praví Pán,“ mám důvod k tomu, že dělám to, co dělám; víte že mám, ale to nemohu prozradit.

249 Proč vám říkám, abyste neprodávali své domy, budete trpět nouzí, dostanete se z bláta do louže. Nedělejte to. V Arizoně nezůstanu už dlouho. Proč? To teď nemohu prozradit.

250 Pokud bych těmto lidem dovolil tam zůstat, aby byli odkázáni na dobročinnost, co se pak stane? Právě na to čekají denominace a ti ostatní: „Aha, říkali jsme vám, co se za ním kryje, další škola proroků nebo něco takového!“ Vidíte? Tak je to, oni čekají jen na to! Konec konců, nejsem zodpovědný za tyto lidi, když se nezachovali podle toho, jak jsem jim řekl, udělali přesně... ty řekneš: „Nech je na pokoji, udělali to, co jsi jim neříkal!“ Tohle není v mé povaze. Stále se jimi budu zabývat. To jsou mé děti. Až se tam vrátím, trochu jim naplácám, ale budu se jimi zabývat. A jak to tam mám provést?

251 Oni říkají: „Přišli jsme sem za Slovem.“ A já nemám ani sbor, kam bych je mohl poslat. Takové sbory, do kterých tam budou chodit, jsou stejné, které opouštíte na jiných místech, možná jsou ještě horší. A tak nebudou chodit do žádného sboru a já nemám sbor, kde bych jim mohl kázat. Budu tak morálně zavázán vzít tyto své děti pryč z Arizony, na místo...

252 Chci se vás na něco zeptat. V tomto sboru jsem minulého roku kázal dobrých třicet kázání. A po dobu pěti let, tam venku, a od doby, co jsem přijel do Arizony, jsem během jednoho roku kázal v tomto

sboru více, než v průběhu kterýchkoliv pěti roků předtím (opravdu!) — zde v tomto sboru. To je moje domovská základna. To je můj hlavní stan. Zde jsme to vytvořili. Zachovejte to tedy v paměti, nehledě na okolnosti. Tedy, pokud jste chytrí, něco vystihnete. Nehledě na to, co se stane, toto je náš hlavní stan, právě zde! A uchovejte si to v paměti a vraťte se někdy k této pásce, na které jste mne slyšeli prorokovat. V pořádku, zapamatujte si to!

253 Pokud chcete — pokud musíte odjet — a chodit tam do sboru, nechodte tam, nehledejte sbor, já tam přece prakticky nebudu. Nemám místo, kam bych se uchýlil, nemám místo, kde bych mohl kázat. Oni mi zakazují kázat ve svých církvích. Nemám dokonce svůj domov a slíbil jsem těm lidem, když jsem tam přijel... oni se všichni polekali, že jsem tam přijel kvůli tomu, abych tam postavil velikou budovu — a odloudil lidi z jejich církví. Ale to není mým životním posláním. Zachraňuji lidi. A to je přenecháno jim. Jako ten samaritán, který naložil toho muže a zavezl do hospody a poručil, aby se o něj dále postarali. Nejsem tu kvůli tomu, abych ničil jejich církve, jsem tu proto, abych přivedl nově obrácené ke Kristu! Rozumíme si? A v tom mne lidé, když si to vysvětlují po svém nepochopili, a ne... a opakují, co jsem řekl.

254 Nepamatujete si to vidění? Kolik z vás si pamatuje sen Juniora Jacksona? A všechny další ho přesně následovaly. Co to tedy znamená? Zůstaňte zde, dokud neodejdu tam! Vidíte? A potom se vrátím s výkladem.

255 Inu, mám na srdci ještě něco jiného, ohledně čeho jsem byl Pánem varován, abych to vykonal, jedná se o jistý tah, který mám udělat vzhledem k této modlitebně a této církvi, totiž, že musím odjet tam nebo někam jinde, na nějaký krátký čas. Je v tom určitý cíl, má to veliký účel, účel, o kterém vám není nic známo. Ale vzpomeňte, to není plýtvání časem a poflakováním se, jestliže takto jednám. Konám v souladu s vůlí Páně, nakolik vím, jak bych si v tom měl počínat. Vidíte? A proto věřte-li tomu, co říkám, pak konejte v souladu s tím, poslouchajte mne a věřte mi, jako svému bratru. Pokud věříte, že jsem prorok, pak nepřekrčujte má slova!

256 A pokud v něčem můžete, pak mi pomozte, pokud je něco, co byste měli vědět ohledně toho, co mi Bůh řekl, Bůh je mi svědkem, že bych vám to ihned sdělil! Nepřidávejte k tomu ani z toho neubírejte, udělejte jen to, co jsem řekl, protože jsem vám řekl to nejlepší, z hloubi svého srdce. Jen tomu věřte. Přijměte to tak, jak jsem vám to řekl

a dejte tomu volný průběh. V pořádku.

²⁵⁷ Nyní musím přivést těm dětem něco k jídlu. Oni jsou tam na poušti a umírají hladu.

²⁵⁸ Jednou přišel ke mně jistý kazatel a řekl: „Bratře Branhame, oni tam zřídili ten nejhorší kult, jaký jsem kdy viděl.“ Řekl: „Každé ráno všichni odcházejí a říkají, že nejdou pracovat, protože vytržení je příliš blízko.“ Tedy nepracují. To je tedy důkazem toho, že to nepochopili, vidíte. V pořádku (tato páska se mezi ně dostane). Tak to je, ano, přátelé! Musí se vám z toho dostat ponaučení (důtka), dobře víte, že se o tom říká v Bibli. Pokud tedy nepracují, ať nejl. Přesně tak.

Zde — zde je vytažena ještě jedna otázka.

OTÁZKA: (271)

Pokud... [nevím; podívejte, to je — to je jiné — jiné písmo od toho předchozího; to je na ukázkou, myslím si, že jich zde máme osm nebo deset tohoto druhu]. **Má ta nejdokonalejší církev odejet do Tucsonu v Arizoně? Chci být nalezen v originální Boží vůli. Máme se stěhovat do Tucsonu?**

²⁵⁹ To není psáno stejnou rukou. Jen se sem podívejte, chci vám tím ukázat, kolik je zde otázek, týkajících se této záležitosti. Jednoduše jsem je nemohl najít. Zde... něco jsem zde poznamenal: „Oznámím vám to“.

OTÁZKA: (272)

Bratře Branhame: Prosím... [podívejte se] **S vědomím, že jsi prorokem a v jaké hodině žijeme, že jsi prorokem pro tuto hodinu, ve které žijeme** [je to tak], **nastane taková doba, kdy lid Boží bude muset utéci s tebou do Arizony? Pokud ano, řekneš nám až nastane tato doba?**

²⁶⁰ Jistě. Oznámím vám to. Řeknu vám to. Hleďte, to jsou dvě různá písmena, od dvou různých lidí. Vidíte? *Zde* je jedno písmo a *zde* je druhé. Vidíte? To musí, tato otázka závisí na myšlení sboru. Rozumíte? Dobrá, pokusíme se to narovnat. Podívejme se, jestli ještě najdeme... podívejme se.

OTÁZKA: (273)

Bratře Branhame... [tohle je další a znovu úplně jiné]. **Bratře Branhame, někteří pochopili z tvého kázání**

„Budoucí domov ženicha a nevěsty“, že jsi řekl, že to má být [ne, to je něco jiného], že to má být v okruhu 1500 mil kolem stánku - do čtverce, 700 mil na každou stranu [jinými slovy, stánek se nachází uprostřed a po 700 mil na každou stranu - dohromady 1500 mil, ó!] - na každou stranu. Je to pravda? Já bydlím vně této oblasti, mám se přestěhovat dovnitř?

²⁶¹ Nikoliv miláčku, nedělej to. Pohleď, vidíš jak jednoduché je to pro lidi? Kolik z vás zde bylo, když jsem kázal toto poselství? Řekl jsem, že když jsem měřil nový Jeruzalém, že ten bude mít do čtverce 1500 mil. Řekl jsem, že by sahal přibližně od Maine po Floridu a 600 mil na západ od Mississippi, to by dělalo 1500 mil do čtverce. Řekl jsem, že podle mého názoru toto město dosedne na zem asi tam, kde je hledal prorok Abraham, a to až když už nebude moře. Bible říká, že moře už nebude, a asi tři čtvrtiny zemského povrchu tvoří voda. A moře už nebude. A proto to město nebude příliš velké vzhledem k velikosti té oblasti. Věřím, že ono dosedne v tom nepatrném místě, ohledně kterého je nyní tolik rozepří, a kde se zrodil Bůh, v Betlémě. Věřím, že to bude někde v oblasti Palestiny, když se ono vynoří ze země a stane se touto horou.

²⁶² Ale, drahý příteli, to nemá nic společného s tímto stánkem. Rozumíš? Abraham, Izák, Jákob, Pavel, všichni svatí, kteří na světě zemřeli, byli upáleni, utopeni, sežráni lvy, a všemi možnými způsoby, oni povstanou ze všech škvr, trhlín, a koutů světa. Doufám, že tam budu i já. Nevím, kde budu, ale ať je to kdekoliv, pokud náležím k této skupině, nic mne nezastaví před tím, abych toho byl účasten. Vidíte? Nemusím být zrovna na nějakém vyhrazeném místě. Jediné místo, na kterém musím být je v Kristu, protože ti, kteří jsou v Kristu, ty Bůh přivede s Ním. A proto se nestarám, kde to bude, On přivede... nechť jsem pohřben v Kristu.

²⁶³ Podívejte na ty proroky z minulosti. Oni poznali, v doslovném smyslu, že prvotina vzkříšení, ta prvotina bude v Palestině. Abraham zakoupil místo a on... a pochoval Sáru. A zplodil Izáka. Izák byl pochován po boku otce a matky. Izák zplodil Jákoba, Jákob zemřel tam v Izraeli — v Egyptě, ale byl přenesen zpět do Palestiny. A později tam rovněž zemřel Josef. A kosti Josefa byly přeneseny zpět, protože on řekl: „Učiňte...“ Josef musel dát přísahu Jákobovi, že jej tam nepochová, ale přinese zpět do zaslíbené země. Josef řekl: „Jednoho dne vás navštíví Pán, váš Bůh. Vezměte i moje kosti, aby byly pohřbeny

vedle mého otce.“ A oni to udělali, neboť, jsouce proroky, pochopili, že prvotina vzkříšení bude z Palestiny.

²⁶⁴ Tak tedy, Bible říká... a pokud mne nazýváte prorokem, já to o sobě neříkám, ale pokud mne za takového považujete, nezapomeňte, říkám vám to ve jménu proroka — ve jménu proroka, vzkříšení a vytržení bude obecné, po celém širém světě! Nezáleží kde budete, až přijde tato hodina, budete vytrženi a setkáte se s Ním! Tím to hasne! Nic vás před tím nezastaví, nezáleží na tom, kde budete. A já jen doufám, že tam budu jako jeden z nich. Jen důvěřuji a doufám Bohu, že budu jedním z nich a vy všichni budete do toho rovněž zahrnuti.

Máme ještě čas na další otázku? Pak už se budeme blížit těsně k jedné hodině.

OTÁZKA: (274)

Drahý bratře Branhame: Moje manželka žije ode mne odděleně. Nyní podala žádost o rozvod. Ona křesťankou není a já věřím poselství, a chci, aby byla spasena [není to hezké?; to je opravdový křesťanský duch, vidíte] a uvěřila. Co bych měl udělat? Máme rovněž dva chlapce [a podepsal se svým jménem].

²⁶⁵ Bratře, podívej se, dovol mi, abych ti to řekl, ona požádala o rozvod, to způsobil satan. Neměla to udělat, ale pokud jsi ty křesťanem a neprovinil ses v ničem, co by se mohlo stát pro tuto ženu překážkou, pak je to satanovo dílo. On se pokouší tě zničit.

²⁶⁶ A tak, jestliže ona je jedním z Božích vyvolených, ona k Němu přijde. Pokud ale není, pak to ani nestojí za to trápení. Pokud tedy... pokud se budeš trápit, poškodíš si vlastní zdraví a právě o to se jedná satanovi. On proti tobě brojí, já to vím. A tak odevzdej tuto věc zcela Bohu, pak jdi a služ Bohu, a buď šťasten. Bůh se o to ostatní postará. „Všechny, které mi dal Otec, přijdou ke Mně.“ Jdi a uklekni na kolena, já se budu modlit s tebou. Budu se za tuto věc modlit. Jednoduše řekni: „Pane, Bože, já ji miluji, ona je matkou mých dětí“ (pokud je), a řekni: „Celou tuto věc předávám Tobě, Pane. Chci, aby byli spaseni, víš, že ano, ale já jsem v koncích. Nemohu udělat už nic. Ona se se mnou rozvádí. V ničem jsem se proti ní neprohřešil, pokud ale něco je, co bych měl udělat, zjev mi to, půjdu a budu se to snažit napravit. Udělám všechno.“ Svěř to Pánu a pak to nech na pokoji, nech to tak. Jdi, a žij jako kdyby se nic nestalo. A Bůh se o ten zbytek postará.

OTÁZKA: (275)

Bratře Branhame, co je to s těmi lidmi [ó, znovu!], kteří se stěhují do Arizony? Vysvětli to. To je opět psáno jinou rukou. Vidíte?

Dobrá, už jsme to objasnili.

OTÁZKA: (276)

Bratře Branhame, půjde nevěsta pronásledováním obdobně jako prvotní apoštolská církev?

²⁶⁷ Ne, to jsem vysvětlil před několika minutami. Nikoliv, další událostí je vytržení. Nezapomeňte, jsme v zaslíbené zemi, jsme na hranici. Rozumíte putování Izraele?

OTÁZKA: (277)

Je zákonná nějaká forma antikoncepce?

²⁶⁸ Tuto otázku bych raději odložil na odpoledne, jelikož to souvisí... chtěl bych na toto téma něco říci.

OTÁZKA: (278)

Bratře Branhame, zrovna... [zbývají mi už pouhé tři minuty, pokud možno, dovolte mi tedy vzít nějakou jednoduchou otázku]. Nemohu se zcela odevzdat Ježíši. Nemám v sobě zlého ducha?

²⁶⁹ Dovolte mi zbytek času věnovat této otázce. Nemůžeš se zcela vydat Ježíšovi? Oni ne... podívej, neznám toho muže nebo ženu, nemohu je znát. Bůh mi je svědkem.

²⁷⁰ Nemůžeš se tedy vydat Ježíši. Proč? Co ti překáží? Jsi-li ženou, nemůžeš se odevzdat svému muži, abys byla jeho manželkou, odevzdat se se vším všudy? Mladá dámo, když jsi se vdala, počestně, bojovala jsi celý svůj život, abys uchovala svou mravní čistotu, ale jednou jsi našla muže, do kterého jsi se zamilovala. Odevzdala jsi se mu úplně. Vše, proti čemu jsi bojovala po celý svůj život a usilovala žít v počestnosti, čistotě, a v ctnosti, nyní to všechno odevzdáváš do posledního puntíku tomuto muži. Ano? Odevzdáváš se úplně do jeho rukou, patříš jemu. A jelikož se ti jedná o slušnost, mravnost a tak dále, nyní se natrvalo odevzdáváš tomuto muži, neboť mu odevzdáváš sama sebe. Copak nemůžeš totéž udělat vzhledem k Ježíši Kristu? Jen se mu takto odevzdej — vše, čím jsem, s celým svým myšlením, svými

myšlenkami. Opravdově.

271 Nemyslím si, že jsi posedlá zlým duchem, jen si myslím, že zlý duch pomazal v tobě tohoto druhu myšlenky a snaží se tě přimět k takovému uvažování, že se nemůžeš zcela odevzdat Bohu. Když... dovol mi, abych ti něco ukázal. Proč toužíš po úplném se vydání Jemu? Protože tam uvnitř je něco, co tě k takovému odevzdání nabádá. Je to spolehlivým znakem, že by ses měla takto odevzdat.

272 Ano, to platí pro všechny, bratry i sestry, (možná je to mladá osoba nebo stará, prostě kdokoliv), ty jsi řekla... nemohou tomu přijít na kloub, aby se zcela odevzdali. Jen se odevzdejte. „Pane, moje smýšlení, vše čím jsem, odevzdávám Tobě. Můj život, ten ti odevzdávám do služby. Vezmi mne, Pane a použij si mne, takového jaký jsem.“ Je to tak jednoduchá věc. Přál bych si, aby celá církev mohla opravdu... věřím, že kdyby teď tento stánek zužitkoval tyto otázky... líbí se vám? V pořádku. Trochu to pomůže.

273 A nyní se na to podívejte, jestliže by sbor o to jen poprosil (je to jasné?), poprosil o tyto věci: Jestliže by to udělali nebo vykonali a tak dále, pokusil bych se o to, ze všech sil. Kdybych dal špatnou radu, neměl jsem v úmyslu to tak udělat. Kdybych vám řekl něco špatně, jen s tím úmyslem, abych podepřel nějakou vlastní myšlenku nebo věc... s vědomím, že je špatné to mluvit nebo tak konat, pak bych byl špinavým pokrytcem. Jistě. Ale z hloubi srdce, pokud jsem byl na omylu, Bůh to ví, vidíte, odpověděl jsem na tyto vaše otázky, podle mého nejlepšího vědomí.

274 A pro vás, kazatelé, kteří jste roztroušeni po této zemi, kam se dostane tato páska, tyto věci jsem neřekl, abych vás ranil. Řekl jsem je, protože vás miluji. Chápete? A opravdu, z celého srdce... to je... tedy, nechtěl bych z toho dělat nějaké divadlo, jen abych ukázal, že vím něco, co vy nevíte. Na tom mi nezáleží, můj bratře. Dělán to jen kvůli tomu, že vás miluji a já... a věřím, že vy milujete mne.

275 Co kdybyste mne viděli ve staré loďce, jak jsem unášen proudem řeky, blízko místa, na kterém se nyní nacházíme, v blízkosti tohoto stánku, po řece Ohio a řeka by byla rozvodněna, a peřeje by byly těsně přede mnou. A věděli byste, že tato loďka není schopna se dostat přes tyto peřeje, prostě to nezvládne. A já si tam budu sedět s podepřenou hlavou, zpívat a hovět si, zatímco mířím rovnou — pluji dolů — rekreačně si pluji dolů, a vy víte, že tam dole ztroskotám. V případě, že mne milujete, budete křičet nebo skočíte rovnou do lodky a budete mi pospíchat na pomoc nebo mi dáte něčím jednu po hlavě,

abych se vzpamatoval. „Bratře Branhame, jsi normální! Zbláznil ses, před tebou jsou vodopády!“

276 A já bych řekl: „Ó, nech toho! Nech mne na pokoji.“ Ale vy mne přece milujete. Udělali byste pro mne všechno, popadli byste mne. Kdyby bylo zapotřebí — kdyby bylo nutné, rozbili byste můj člun, vytáhli byste mne z toho nebezpečí, protože mne milujete; věděli byste, co bude následovat.

277 Bratře, já vím, co se stane s denominací. Ona neobstojí v tom přívalu. Chápete? Půjдете rovnou do Světové rady církví a tedy, budto to musíte přijmout, a tedy vyjít tam, kde jsme my. Je to přesně tak a vy se musíte rozhodnout. A já nemíním... raději bych tuto loďku rozbil, v pořádku, udělal bych všechno, co bych mohl, nerad vás raním bratři, ale chci, abyste se probudili s vědomím, že jste na omylu. Nedělejte to!

278 A ten vodní křest ve jménu Ježíše Krista, na zemi není takový člověk, který by byl schopen tuto věc vyvrátit Písmem. Není takový člověk, který by to mohl udělat. Není ani jedno místo Písma... ty shromáždění, bratři — vy bratři, nezapomeňte, pouze si zapamatujte, zkoumejte Bibli, najděte mi jedno místo v Novém zákoně, (ve Starém zákoně neměli křest, ale v Novém zákoně) — kde by někdo někoho pokřtil jiným způsobem, než ve jménu Ježíše Krista; jen pojdte a ukažte mi to. Nebo si to vyhledejte v historických knihách, jak po celá staletí po smrti posledního z apoštolů... s tímto křtem začala Katolická církev. Jejich katechismus říká totéž, oni používají slova „Otec, Syn, Duch svatý“.

279 Hovořil jsem s knězem, zde v kostele Svatého srdce, on to potvrdil. Řekl mi, že Katolická církev takto křtila v minulosti, poté, co jsem mu řekl, jak jsem pokřtil slečnu Frazierovou, jelikož si to přál vědět biskup. On mi řekl: „Jsi ochoten odpřisáhnout tuto výpověď?“

Řekl jsem: „Nepřisáhám vůbec.“

On řekl: „Přeje si to biskup.“

280 Řekl jsem: „Biskup by měl budto věřit mým slovům nebo nevěřit, je to na něm.“ Vidíte? Řekl jsem: „Bible učí, abychom nepřisáhali vůbec.“

A on řekl: „Dobrá...“ on řekl...

281 Řekl jsem: „Pokřtil jsem ji křesťanským křtem, vodou, ponořením v řece, na konci ulice Spring a to ve jménu Ježíše Krista.“

A když si to kněz zapsal, řekl: „Takto křtila v minulosti Katolická církev.“

Řekl jsem: „Kdy?“

On řekl: „Za apoštolských dnů.“

Řekl jsem: „Ty je nazýváš katolíky?“

On řekl: „Samozřejmě.“

²⁸² Řekl jsem: „Pak jsem lepším katolíkem než ty. Já zachovávám jejich učení.“ Rozhodně. Vidíte? Chápete? Oni si to jen nárokují, ale není to tak.

²⁸³ Katolická církev byla ustanovena v Nicei, v Římě, v době Konstantina, když se sjednotila církev se státem a stát dal církvi majetek, a bohatství, oni si tehdy mysleli, že už jsou v Miléniu. Oni si mysleli, že docílili Milénia. To bylo satanovo milénium. Je to tak. Nevěřte takovým nesmyslům. Ano, přátelé!

²⁸⁴ Ale nyní... a potom, až se ustanovili, pak místo model... odstranili Venuši a nahradili ji Marií, odstranili Jupitera a postavili Pavla či Petra. Přímou ve Vatikánu je postavena deseti metrová socha Petra a oni říkají, že z této sochy následkem líbání zmizely už tři prsty na noze. Vidíte? A všechno je...

²⁸⁵ Dole... jednou ráno jsem vstoupil s Billem do kostela, sestoupili jsme do krypty, kde se pochovávají zemřelí mniši a tak podobně, tam nechávají zetlít na prach jejich kosti — až jedna odpadne od druhé — a potom berou tyto kosti a dělají z nich věci, jako například osvětlovací tělesa — z rukou těch kostlivců a jejich lebek visících ze stropu — a lidé, kteří tam přicházejí (líbáním) vyleštili tyto lebky úplně do běla, protože chtějí skrze kosti těchto zemřelých, obdržet nějaké požehnání. Tohle je forma spiritismu.

²⁸⁶ A tak to tam začalo, v Římě, tam je stolec šelmy a odtud přišla ta stará matka, běhna. A její dcery byly prostitutkami stejně tak, jako ona. Poněvadž ona podává celému světu koflík ohavnosti, koflík svého svědectví, který tam byl smíchán se žlučí této země. A ona obdržela svědectví. Ona řekla: „Jsem panna, jsem jako vdova (tuším) a nic nepotřebuji, a ona neví, že je bídna, mizerná i slepá i chudá, a neví o tom.“ Tak je to. A že tím je míněna Katolická církev, plus každá křesťanská denominace! Ale uprostřed celého toho neřádu se nacházejí lidé, kteří milují Pána Boha z celého svého srdce, duše a mysli. A myslí si, že jsou v pořádku. Myslí si, že jednají správně. Ale

Bůh bude nejvyšším soudcem.

287 Podle mého názoru, pokud Bůh bude soudit svět církví... tak praví Katolická církev — a tak jsem se zeptal toho člověka, s kterým jsem hovořil... On řekl: „Bůh bude soudit svět skrze církev.“

Řekl jsem: „A kterou?“

On řekl: „Katolickou církev.“

288 Řekl jsem: „A kterou Katolickou církev? Jedna nesouhlasí s druhou.“ Kterou církev? Řeckou ortodoxní, nebo Římskou? Nebo skrze kterou to bude dělat? A pokud by soudil podle protestantské, pak podle které? Metodistické, baptistické, luteránské, letniční, podle které, by měl soudit? Bible říká, že On bude soudit svět podle Ježíše Krista a Ježíš Kristus je Slovem, a tak podle mého názoru, to bude Slovo Boží, podle kterého bude soudit svět. Je to tak. A věřím, že jeho soudy na zemi jsou už v toku, a věřím... hledejme tedy z celých našich srdcí, abychom unikli hněvu a Božímu zatracení, které bude vylito na tento nevěřící svět a nebude z něj žádného východiska.

289 Pro svět už nebude, nebude, nebude více spasení. On překročí svou čaru, dělicí milost od soudu. Mohli byste postavit Abrahama Lincolna do každého správního obvodu ve Spojených státech a on nebude schopen obrátit tuto bandu Ricky a Elvisů zpět k Bohu.

290 Když to už můžete sledovat v novinách (já to mám; přinesu vám to na odpoledne, pokud by si to chtěl někdo z vás dnes večer projít). Jak Presbyteriánská církev (mnozí z vás to jistě viděli) — Presbyteriánská církev přistupuje ke mši, či k svátosti za doprovodu rock en rollu. Stojí tam pastor, tleská rukama, *takto*, a oni předvádějí pohyb ukřižování a všichni, jako na mejdanu, za doprovodu rock en rollu v Presbyteriánské církvi.

291 A když tato podlá, povykující, špinavá banda takzvaných Beatles, kteří upadli pod lidskou důstojnost a chtějí být brouky... oni před několika týdny odmítli v St. Louis smlouvu za 100 000 dolarů; nestálo to prý za to. Oni sem přijeli, ta nevrlá banda anglických odpadlíků, s vlasy padajícími do očí. A nyní si založili vlastní náboženství. Můžete se o tom dozvědět v časopise Look.

292 Ó, jak zkažený je tento svět. Pro něj už není žádná naděje; oni překročili tu dělicí čaru, mezi soudností a zdravým rozumem, nemluvě o spasení.

293 Lidé už nejsou ani schopni posoudit věc. Nemáme už takových

mužů, jako v minulosti. Kde je Patrick Henry? Kde je Abraham Lincoln? — Muži, kteří hájili jisté přesvědčení.

294 Kde je takový muž, který by povstal a usměrnil ty bláznivé ženy, které se obnažují před muži a lítají pak po venku, jako nějaká banda striptérek a nakonec uvrhnou do vězení nějakého člověka, který by jednu z nich obtěžoval... kde je nějaká soudnost? Kde je zdravý rozum? Jestliže se tak předvádí, ať chodí jako pes. Ano, přátelé! Pokud nemá... ani tolik studu, aby se... kde je nějaký zákon, který by tomu zabránil?

295 Právě zde v Louisville, v Kentucky, před dvěma týdny, když jistá žena, která chtěla, aby se její jméno dostalo do novin, si oblékla bikinky z plastu a vyšla z Brownova hotelu, a nějaký policista se ji snažil zastavit, ale ona se nedala, vysmála se mu. A on na ní namířil zbraň, aby ji zastavil, vtlačil ji do svého auta a chtěl ji dostat na policejní stanici za nemorální oblékání se, a tak dále, ale ona šla... a došla si... víte jak to dopadlo? Tomu policistovi dali pokutu!

296 Bože, pomoz tomu shnilému národu! Pokud podnikáš poctivě, budeš žebrot. Nám to nemusí vycházet, hlavně, že budeme vzati vzhůru, a na to očekáváme. Skloňme naše hlavy.

297 Pane Ježíši, Ty, veliký Pastýři, přijď a vezmi nás odsud, Pane. My na Něj čekáme, sledujeme tuto hodinu. A když vidíme tento svět tak zkažený, Ty jsi řekl, že on takový bude. Tví velicí proroci prorokovali, že nastanou takové hodiny. Věříme prorokům, Pane, věříme jim.

298 Teď prosíme Bože, abys nám poslal proroky, jež by nám vyložili Slovo, abychom se mohli ujistit, zda jsme v pravdě či na omylu. Vidíme povstávat ty falešné proroky, jsou na poušti, Salt Lake City, ve všech koutech národa, na všech možných pouštích. Ve skrytých komorách, všelijaké duchovní otce a tak dále, všude.

299 A když se podívám tam, na tyto bídné barevné bratry a sestry; oni si přáli integraci. Jakmile ji obdrží... tak je to, oni ji mají mít, jsou bratry a sestrami. Inu, oni ji mají, ale oni se stávají stále horšími. Je patrné, že jsou inspirováni komunismem. Ó, Bože, copak to tito bídní lidé nevidí? Že to je možné pouze... dobrá, to se už stalo, Pane.

300 Přijdi, přejeme si to. Jen přijdi, Otče. Čekáme. Přijď Pane, vezmi nás do své náruče. Odpusť nám naše hříchy. V tom světě už není žádná spravedlnost. Jedna věc stojí proti druhé a k tomu všechno rozežrali červi tak, že nezůstalo nic zdravého. Ty jsi řekl, že to tělo bude plné hnisavých vředů. A skutečně, každý stůl je plný vývratků. Ty jsi řekl:

„Kohož by vyučoval umění? A komu by posloužil, aby vyrozuměl naučení v tomto dni? Nebo všichni stolové Páně plní jsou vývratků.“ Vidíme to, Pane. Vidíme, že přišla tato hodina. Pomoz, nám, prosím.

³⁰¹ Drahý Bože, spousta otázek bylo ohledně odjezdu těch drahých lidí do Arizony. Ó, drahý Bože, nechť tito drazí, vzácní lidé... oni tam budou poslouchat tuto pásku. Dej jim poznat, že nejsem žádný diktátor, abych měl rozhodovat, kde mají žít a co mají dělat. Nechť to však jasně pochopí. Pokud si tuto krajinu oblíbili, tak jako já, nechť tam přijedou, Otče. Ale co se týče učení, že tam se bude konat vytržení, pouze tam, nebo, že musí být se mnou, bídým, nehodným špinavým hříšníkem, zachráněným pouhou milostí Boží — že se musí soustředit kolem mne... Pane, já bych byl rád při tom — já chci být při Pavlovi, vím že on tam půjde, a Petrovi, Jakubovi a Janovi, oni jsou pohřbeni někde v Palestině. Víím, že půjdu s nimi, pokud jsi ovšem Ty měl v této knize od založení světa moje jméno. Pak tam budu. A modlím se, Bože, ať tam je každý jeden z nich. Pomoz mi, Pane, shromáždit je všechny a vrátit je někam sem (ty z pouště), kde budou moci... oni chtějí naslouchat poselství těch význačných učitelů, jako bratra Neville, bratra Cappse a těch ostatních zdejších bratrů: Junnie a bratra Ruddella a ó, J.T. a všech těch ostatních, bratra Collinse, bratra Beelera a bratra Palmera a... Bože, prosím, abys jim to dopřál...

Ať se vrátí sem, kde to mají možnost slyšet, pokud vůbec chtějí něco slyšet, a ne utíkat z toho místa někam na poušť. Oni se snaží dělat přesně to, co jim Písmo zapovědělo. „Aj, na poušti je, nevycházejte. Aj, v skrýších, nevěřte!“ Pane, snažím se ze všech sil, abych je varoval, ovšem všechno nasvědčuje tomu, že ta hodina je blízko. Padají večerní stíny.

³⁰² Prosím o milosrdenství, Pane. Smiluj se nade mnou, pomoz mi. Mne to znervózňuje, Otče. Prosím, abys mi pomohl. Nechtěl bych pečtit svůj život... své celoživotní dílo tím, že by nějaký fanatik odvedl nějakou skupinku nebo pozdvihl nějaký kult, někde na poušti. Nedopust, aby mé jméno takto upadlo, Pane. Bojoval jsem těžce za tyto věci. Chci být po této stránce naprosto čestný. Bože, zachovej mě od toho. Pomoz mi nějak. Nevím, co bych si měl počít, jen se spoléhám na Tebe, ale pomoz mi. Udělám všechno, co mi řekneš. Jsem tvým služebníkem, a tito jsou tvé dítky. Pane, tito... většina těchto lidí, devadesát devět z každé stovky, Pane, jsou svorní. Oni věří, oni to ví, rozumí tomu. Oni ví, že to nejsem já, ale jsem si vědom, že takové věci musí následovat každé probuzení a to naše proti tomu není imunní.

A tak prosím, abys nám teď pomohl.

³⁰³ Pomož nám, až dnes půjdeme sníst náš skromný oběd, Pane. Požehnej vespolek našemu obcenství. Shromáždí nás opět brzy odpoledne. Mnozí z nich se budou muset vracet domů, Pane. Budou se vracet do svých domovů, a tak prosím abys jim byl nápomocen. Nechť by byli schopni, Pane, nějakým způsobem se chopit této pásky a vyslechnout si i ten zbytek otázek. Možná, že ty jejich nebyly zodpovězeny. Prosím, abys jim pomohl, Pane.

³⁰⁴ Přispěchej mi rychle na pomoc dnes večer, abych mohl odpovědět na ty otázky, a dostat se pokud možno ke každé z nich. A dokud se sejdem znovu dnes odpoledne, požehnej nás. Prosím v Ježíšově jménu. Amen.

*Miluji Jež, miluji Jež,
neboť On dřív, miloval mne
a vykoupil spasení mé na Golgotě.*

³⁰⁵ Napsal jsem si to zde, napsal jsem si to kvůli tomu, aby to bylo vždycky přede mnou: „Kristus přede mnou, zatímco odpovídám na tyto otázky.“ Věříte tomu, co jsem vám vynesl z hloubi svého srdce? Všechno vyplynulo z hloubi mého srdce, abych vám pomohl.

Někteří si mohou sem přijít pro své kapesníčky.

³⁰⁶ Drahý Bože, zde jsou kapesníčky, ty balíčky ležící zde, které půjdou k nemocným a postiženým. A ať ten veliký Vykladač Slova, Duch svatý, který ho napsal, ať teď sestoupí, v této části tohoto shromáždění a požehná těmto kouskům látky. Pane, když pomyslím na sebe, kdo jsem já, že mohu vložit své nečisté ruce a špinavé tělo na tyto kapesníčky, které pro mnohé z nich stojí mezi životem a smrtí. Ó, Bože, s chvěním, ale když pomyslím... nehledíš na mne, Ty pouze slyšíš můj hlas. On prochází krví Pána Ježíše. A já věřím, že Ty kvůli mně vyslyšíš, stejně tak, jak jsi vyslyšel kvůli Němu, protože On šel přede mnou, aby se posadil tam po pravici Velebnosti na výsosti. Jeho krev tam leží jako výkupné a já jsem přikryt touto krví.

³⁰⁷ Ve víře, Pane, že je uzdravíš, protože jsou v nouzi, protože by tyto věci zde jinak neležely. Modlím se, abys pozvedl každého jednoho z nich. Zatímco vkládám na ně... bylo řečeno, že brali od těla Pavla... on byl rovněž jenom hříšníkem, Pane, spaseným Tvou milostí. Tito lidé mu věřili, ač jim spílal a tak podobně, ale oni věděli, že byl pastýřem.

Věděli, že jsi ho poslal Ty, neboť Ty jsi prokázal sám Sebe v jeho službě. Bože, tito lidé dnes věří v totéž. Prosím, abys jim byl nápomocen a uzdravil každého jednoho ve jménu Ježíše Krista. Amen.

308 Máte hlad? V pořádku. Já jsem hladový po větším množství otázek. „Ne samým chlebem živ bude člověk, ale každým slovem vycházejícím skrze ústa Boží.“ Nyní, možná... některé z těchto otázek jsem možná neodpověděl správně, ale udělal jsem, co jsem mohl. A dnes večer budu chtít začít v sedm hodin. Modlitebna bude otevřena v půl sedmé. A ti z vás, kteří mohou stát... kteří nemohou, chápeme, to je v pořádku. Ale, pokud možno, pokusím se dnes večer odpovědět na všechny. Bůh vám žehnej, až se sejdeme zas.

Ted' povstaňme a zazpívejme tu starou dobrou písničku na rozloučení: „Vezmi s sebou jméno Ježíš.“

*Vezmi jméno Ježíš s sebou,
dítka trudu bolesti!
Na tvých cestách sprovodí tě,
nebes čistou radostí.
Mile zní, jméno to,
pokoj, radost přináší.
Mile zní, jméno to,
pokoj, radost přináší.*

309 Chci ještě něco oznámit. Billy mi řekl, že dnes ráno udělali peněžní sbírku a řekl, že tato oběť lásky byla štědrá. Přiměl jsem ho teď, aby se postavil vzadu budovy. Pro ty z vás, kteří přišli nepřipraveni, kteří si nemají za co koupit oběd, Billy vám dá peníze na jídlo a na úhradu vašeho účtu v hotelu nebo motelu, na tom nezáleží. Vezměte to a zaplaťte si to teď. Pokud jste... pokud můžete povstat, Billy se tam s vámi setká, zapíše si vaše jméno a kde jste, a uhradíme za váš oběd a váš motelový účet z této sbírky lásky, kterou jste pro mne dnes ráno vybrali.

*Než se sejdeme! Než se sejdeme!
Než se sejdeme u nohou tam Ježíše;*

